

KONTAKA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 338 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 19 ΙΟΥΝΗ 2004

0.80 ΕΥΡΩ

ΝΕΟΣ ΤΡΟΜΟΝΟΜΟΣ

Ο εφιάλτης γίνεται πραγματικότητα

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ ΑΣΦΑΛΙΤΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΗΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ ΤΟΥ '50 ΣΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ

■ Τα πάνω κάτω στην Κύπρο

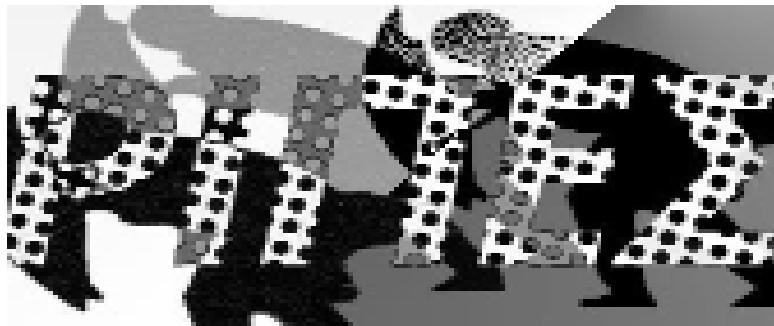
ΕΚΠΛΗΞΕΙΣ επεφύλασε το αποτέλεσμα των πρώτων ευρωεκλογών στην Κύπρο. Ο ΔΗΣΥ των Κληριδή-Αναστασίδη κέρδισε στο νήμα, μολονότι είχε χρεωθεί το «ναι» στο σχέδιο Ανάν και παρά το ότι είχε να αντιμετωπίσει και ένα κόμμα που προέκυψε από διάσπασή του, (Συνασπισμός για την Ευρώπη του Ν. Μάτση, που πήρε 10,8%). Αντίθετα, το ΑΚΕΛ υπέστη δεινή ήττα, χάνοντας όχι μόνο την πρωτιά, αλλά και 6 ποσοστιαίς μονάδες από το ποσοστό που είχε στις βουλευτικές του 2001. Το ΔΗΚΟ του προέδρου Παπαδόπουλου δεν κεφαλαιοποίησε τη νίκη του στην ιστορία με το δημοψήφισμα, περιορίζομενο απλά σ' ένα ποσοστό που ισούται με αυτό που είχε το ίδιο και οι σύμμαχοί του στις βουλευτικές. Σημαντικά κέρδη κατέγραψε η ΕΔΕΚ (από 6,51% σε 10,79%), ενώ τα μικρότερα κόμματα «Νέοι Ορίζοντες» και «Οικολόγοι», που στο δημοψήφισμα εξέφρασαν την πιο ριζοσπαστική γραμμή κατά του «όχι» έχασαν το 50% της δύναμής τους!

Τι δείχνει αυτό το αποτέλεσμα; Οι τίποτα στην Κύπρο δεν είναι όπως ήταν την περίοδο του δημοψήφισματος. Ο ΔΗΣΥ όχι μόνο δεν πληρώνει το κόγκελο, αλλά δείχνει αξιοσημείωτη σταθερότητα. Ο Παπαδόπουλος και οι άλλοι «σκληροί» δεν κεφαλαιοποιούν πολιτικά κέρδη, ενώ το ΑΚΕΛ με την ερμαφρόδιτη πολιτική του «θέλουμε το ναι αλλά ψηφίζουμε όχι» γιατί δεν μας παίρνει να ψηφίσουμε ναι» είναι αυτό που πλήρωσε το βαρύτερο τίμημα. Πρέπει να σημειωθεί και το ποσοστό της αποχής που έφτασε το 30%, εξαιρετικά μεγάλο για τα κυπριακά πολιτικά δεδομένα, που φαντάζει μεγαλύτερο αν αναλογιστούμε ότι ήταν οι πρώτες ευρωεκλογές στην ιστορία του νησιού και ότι τα κόμματα συνέδεσαν τις ευρωεκλογές με την ιστορία του σχεδίου Ανάν.

Φαίνεται πως ο πολιτικός οπορτουνισμός, που φέρει το όνομα της «κρεαλιστικής προσαρμογής στα διεθνή δεδομένα» κερδίζει έδαφος στο νησί και μάλλον βιάστηκαν πολύ εκείνοι που την επωρήσι του δημοψήφισματος έσπευσαν να μιλήσουν για «ηχηρό αντιμπεριαλιστικό μήνυμα».

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ «Κ»

● Μες στην καλή χαρά ήταν ο Γιωργάκης το βράδυ της Κυριακής ●●● Μόνο που δεν πανηγύριζε για την ήττα ●●● Κάποιοι δικοί του μας εξήγησαν το φαινόμενο ●●● Αφού η διαφορά δεν κατέγραψε διψήφιο νούμερο, άρα κερδίσαμε ●●● Είναι σαν τις τιμές στα καρπούζια του Ταμτάκου ●●● Άλλο 10 και άλλο 9,99 ●●● Γιωργάκης, η χαρά του δάμαλου ●●● Άλλα κι ο Κωνσταντόπουλος πήρε μια κρυάδα, άλλο πράμα ●●● Οι προδομένοι σύμμαχοι πήραν την εκδίκησή τους ●●● Του 'κωφαν καναδύο μονάδες και τον παραδίδουν τώρα βορά στα νύχια του «αριστερού ρεύματος» ●●● Δεν το περίμενε άραγε ο Νικολάκης ή απλά έχει άλλα σχέδια και δεν τον νοιάζει; ●●● Μέχρι τα τέλη του χρόνου θα μάθουμε ●●● Ή στήλη, πάντως, τάσσεται αναφαντιγότερες από το 1999 είναι να πανδόν υπέρ του γίγαντα Κίμωνα ●●● Ειδικά τώρα που έβγαλε τη γραβάτα, θα πάρει τα σώβρακα της Δεξιάς

●●● Κίμωνας all weather ●●● Ανδρεοπανδρεϊκός και αντισημιτικός, ύστερα φουλ σημεικός, μετά γιωργακικός, τώρα αντιγιωργακικός ●●● Ξέρετε γιατί την πάτησε το ΠΑΣΟΚ; ●●● Γιατί οι εκλογές γίνονται με κάλπη και όχι με ψηφοφορία στα Internet cafe ●●● Πανηγυρίζει και η Αλέκα, αλλά εμείς μένουμε με την απορία ●●● Οταν παίρνεις 16.000 ψήφους λιγότερες από το 1999 είναι να πανδόν υπέρ του γίγαντα Κίμωνα ●●● Θα μου πείτε ότι με το αυξημένο ποσοστό δεν μπορούν να σε αμφισβητήσουν

εσωκομματικά ●●● Οπότε πάσο ●●● Άλλα τα κριτήρια τα δικά μας, άλλα ενός κομματικού μηχανισμού ●●● Για εκείνη την αποχή, όμως, γιατί δεν πολυσυζητάνε; ●●● Αυτοί έχουν μανία με τους αριθμούς και τις στατιστικές, πώς αφήνουν ένα ρεκόρ να πάει έτσι άκλαφο; ●●● Ρητορικό το ερώτημα, βέβαια ●●● Καθότι άμα ασχοληθείς με το ρεκόρ πρέπει να κάνεις και μια στοιχειώδη ανάλυση ●●● Και τί να πεις, ότι πήγαν για μπάνιο; ●●● Δίπλα είναι οι παραλίες, ουδένα εμπόδισαν να πάει

◆ Κακώς λοιδορούμε την κ. Μαίρη Ματσούκα που αποφάνθηκε ότι το εκλογικό αποτέλεσμα είναι ικανοποιητικό για το ΠΑΣΟΚ. Διαβάστε την παρακάτω δήλωση και θα καταλάβετε γιατί: «Στις δεδομένες συνθήκες το 34% είναι μια βαθεία ανάστα για την παράταξη και μια μικρή αλλά καθοριστική νίκη του Γ. Παπανδρέου». Νίκος Μπίστης (στα «Νέα»). Θα λέγαμε το γνωστό «ψωραίνει Κύριος...», αλλά ο κ. Μπίστης είναι γνωστός άθεος και θα τον θήγαμε. Πρωτιόμε, λοιπόν, το λαϊκότερον: «είπαν του λωλού να χέσει κι αυτός πήγε και ξεκωλώθηκε».

◆ Με την ελπίδα θα μείνουν όσοι εργαζόμενοι - δικαιούχοι του ΟΕΚ έπλιζαν ότι θα τους κάτσει η μπίλια και θα κερδίσουν στην κλήρωση ένα διαμέρισμα στο Ολυμπιακό Χωριό. Η κυβέρνηση ανέβαλε το διογωνισμό και προσανατολίζεται να δώσει τα σπίτια με λίζινγκ. Δηλαδή, όποιος έχει λεφτά μπορεί να έχει και ελπίδες. Αλλιώς, κιλάφτα Χαράλαμπη...

◆ «Ο πρόεδρος και η ΕΕ της

ΑΔΕΔΥ σας καλούν αύριο Πέμπτη 17.6.2004 στις 9.30 το βράδυ στο κέντρο DESTILE (πρώην ΒΟ) στην Λ. Καραμανή 14 Βούλα τηλ. 210.9659.374. Θα γίνει ενημέρωση για τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και το μισθολόγιο». Προχωρημένα πρόγματα. Τα συνέδρια εδώ και χρόνια γίνονται σε κυριές παραθεριστικά θέρετρα, πλέον και οι συνεντεύξεις τύπου δίνονται σε in κλαμπ. Συνδικαλιστική γραφειοκρατία και γκλαμουριά πάνε χέρι-χέρι. Και πληρώνουν τα κορδία. Βλέπετε, οι συνδικαλιστικές συνδρομές παρακρατούνται πλέον από το μισθό. Πώς είπατε; Νταβατζίλικι; Ελάτε

τώρα, υπερβολές... ◆ Υπό περιορισμόν -για την ακρίβεια σε... αποθήκευση- αναμένεται να τεθούν από τις αρχές Ιουλίου εκαποντάδες τοξικομανείς, αστεγοί, ζητιάνοι, αλλά και λαθρομετανάστες που κινούνται στο κέντρο της Αθήνας εν όψει τον Ολυμπιακών Αγώνων. Ήδη ο χώρος απομόνωσης για δύσους συλλαμβάνονται να παρανομούν -η παλιά αμερικανική βάση κοντά στο Θριάσιο Νοσοκομείο- είναι σχεδόν έτοιμος για να λειτουργήσεις ως η πρώτη μεγάλη «Ολυμπιακή Φυλακή»... η οποία προβλέπεται να χρησιμοποιηθεί ως φυλακή και μετά τους αγώνες.

Αν και σύμφωνα με πηγές του υπουργείου Δημόσιας Τάξης στόχος της Αστυνομίας δεν έναι «μια επιχείρηση-σκούπα επί δικαίων και αδίκων», είναι βέβαιο ότι το μέτρο θα ισχύσει για τους τοξικομανείς, τους ζητιάνους, τους παρανομούς μικροπωλητές και τους λαθρομετανάστες οι οποίοι δεν θα συμμορφώνονται με τις υποδείξεις για απομάκρυνση από το κέντρο της Αθήνας ή θα τελούν αξιοποίησης

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Οφείλετε να εκσυγχρονιστείτε με βάση τις απαιτήσεις των καιρών. Να εκσυγχρονίσετε τη σκέψη σας, αλλά και τους νόμους σας. Τόμας Μίλερ

ΕΙΠΑΝ...ΕΓΡΑΨΑΝ...ΕΙΠΑΝ...

Συνολικά οι ολυμπιακοί αποδείχτηκαν μια τεράστια μπλίζα για λίγους στη χώρα, με τεράστιο κόστος για τους πολλούς, με οικονομικές επιπτώσεις τις οποίες έχουμε ακριβοπληρώσει και θα πληρώσουμε, με ελάχιστη θετική επίπτωση στην οικονομική ανάπτυξη έχουμε ασφαλείς» οι οποίες θα μείνουν και μετά τους Αγώνες για να δευκολύνουν το «έργο» των αρχών σε ότι αφορά την παρακολούθηση της καθημερινής μας δραστηριότητας, αλλά και αυτό είναι μια ιστορία καθώς ο νέος νόμος εί-

δισ. ευρώ, ενώ ο προβλεπόμενος στόχος, με βάση τον προϋπολογισμό, ήταν 29 δισ. Η δίνη του δημοσίου χρέους είναι πολύ πιθανό να έχει και ευρύτερες επιπτώσεις καθώς, όπως είναι γνωστό, η αναθεώρηση του Συμφώνου Σταθερότητας, που εισήγειται η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, προβλέπει την αναβάθμιση του δημοσίου χρέους ως κριτηρίου συνοχής. Εποιησε πέραν των δαπανών στις οποίες θα υποχρεωθεί τη χώρα τα ερχόμενα χρόνια, διεγράφεται πλέον ο κίνδυνος να αντιμετωπίσει τις αυστηρές συστάσεις που προβλέπει η Συνθήκη Μάστριχτ.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Εγώ προσωπικά δεν έχω καμιά αγωνία να διαβαστούν ή να μη διαβαστούν αυτά τα έγγραφα. (σ.σ. τα «αρχεία της Στάσης») Η αντίρρησή μου είναι πολιτική. Αν εσείς νομιμοποιήσετε αυτή την ιστορία, αυτόματα μεταβάλλετε και εσάς και τους υπόλοιπους δικαιοτές σε σχηματισμό, αφού η μέχρι σήμερα δραστηριότητα της Ευρωβουλής περιορίστηκε σε έναν αμφιβόλου αποτελεσματικότητας ελεγκτικό ρόλο, την ίδια ώρα που οι κρίσιμες αποφάσεις λαμβάνονται στα ευρωπαϊκά συμβούλια και η νομοθετική έξουσία ήταν αποκλειστική υπόθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

ΕΘΝΟΣ

κράτη-μέλη αδιαφορεί για τους κομματικούς συσχετισμούς στο Ευρωκοινοβούλιο, γιατί δεν έχει πειστεί ότι το θεσμικό αυτό οργανό μπορεί να επηρεάσει τη ζωή τους. Η αντηληφτηση δεν είναι εντελώς αβάσιμη, αφού η μέχρι σήμερα δραστηριότητα της Ευρωβουλής περιορίστηκε σε έναν αμφιβόλου αποτελεσματικότητας ελεγκτικό ρόλο, την ί

■ Γύρισαν την πλάτη στο ξεφτιλισμένο Ευρωκοινοβούλιο

Μεγάλος νικητής η

Για ποια αντιπροσώπευση, για ποιους αντιπροσώπευτικούς θεσμούς μπορούμε να μιλάμε, όταν σε πανευρωπαϊκό επίπεδο η συμμετοχή δεν φτάνει ούτε στο 45%; Για ποια μεγάλη ευρωπαϊκή οικογένεια έχουν το θράσος να μιλούν όταν στις χώρες που μόλις πριν 45 μέρες έγιναν πλήρη μέλη της ΕΕ η αποχή από τις ευρωκάλπες ξεπέρασε κατά μέσο όρο το 70%;

Αυτό είναι το μεγάλο μήνυμα από τις ευρωεκλογές της περασμένης Κυριακής, αλλά - ως του θαύματος - αυτό το μήνυμα πέρασε σε δεύτερο πλάνο. Να το κρύψουν δεν μπορούσαν, όμως δεν του έδωσαν τη σημασία που έχει. Το αντιμετώπισαν απλά σαν ένα φαινόμενο ανάμεσα στα άλλα.

Βέβαια, και στις προηγούμενες ευρωεκλογές το ποσοστό συμμετοχής δεν έφτασε καν τους μισούς από τους εγγεγραμμένους ψηφοφόρους (49%), αλλά φέτος ήλπιζαν πως θα δέχονταν ισχυρές μεταρργίεις από τους «πρωταρηφρέδες» ψηφοφόρους των 10 νέων χωρών. Μόνο που αυτοί δεν τοίμπησαν καθόλου. Και γιατί να τοιμήσουν; Επειδή η ΕΕ τους έχει αναγορεύσει σε πολίτες δεύτερης κατηγορίας, απαγορεύοντάς τους για μια εφταετία την ελευθερία μετακίνησης, εγκατάστασης και εργασίας έξω από τα όρια της χώρας τους; Η μήπως είναι τόσο αμφόφωτοι πολιτικά ώστε να μην ξέρουν ότι το ευρωκοινοβούλιο είναι ένα διακομητικό όργανο, που δεν έχει καν τις αρμοδιότητες που είχε το συμβούλιο του στέμματος στις ελέω θεού μοναρχίες του μεσαίων;

Και αυτή η εκλογική συμπεριφορά αποτελεί μια ακόμα απόδειξη του ότι τα λεγόμενα ευρωπαϊκά θέματα δεν απασχόλησαν καθόλου τους ψηφοφόρους. Δεν αισθάνθηκαν ούτε για μια στιγμή ότι ψηφίζουν για κάτι που θα καθορίσει την πορεία της ΕΕ και τη δική τους θέση σ' αυτή. Η απαξία του ευρωκοινοβούλιου, αυτού του θεσμού της ξεφτλιάς, ήταν πλήρης και καθολική.

Ενα από τα αξιοσημείωτα ήταν η εκλογική πτώση των κομμάτων που αυτοπροσδιορίζονται ως αριστερά, όπως και των διάφορων «πράσινων» σχημάτων. Πτώση που σχετίζεται με την προσπάθειά τους να καλλιεργήσουν τον κοινοβουλευτικό κρετινισμό. Βρέθηκαν, δηλαδή, πίσω από τις διαθέσεις μεγάλου τμήματος των ίδιων των ψηφοφόρων; Ψηφίστε μας για να δώσουμε τη μάχη υπέρ των συμφερόντων σας στο ευρωκοινοβούλιο; Ο κόσμος πλέον γνωρίζει και κάθε τέτοια πρόσκληση μόνο γέλια και οργή προκολεί. Γ' αυτό και οι πολιτικές μάχες σε όλες τις χώρες δόθηκαν με βάση τα εσωτερικά-εθνικά διακυβεύμενα, τους εσωτερικούς συσχετισμούς. Γ' αυτό οι κάτι λιγότερο από μισού που προσήλθαν να ψηφίσουν συμπεριφέρθηκαν με εθνικά και όχι ευρωπαϊκά κριτήρια.

Το γεγονός σημειώθηκε αφέσως από τις μεγάλες ευρωπαϊκές εφημερίδες, ενώ με καθυστέρηση μιας μέρας αναγκάστηκαν να ασχοληθούν μαζί του και οι πολιτικές ήγεσίες (ειδικά εκείνοι που δεν αντιμετώπισαν το σοκ της στιλήρις εκλογικής ήττας). Και βέβαια, το έκριναν ως πλήγμα στην ίδια την ευρωπαϊκή ιδέα. Ως ένα τεράστιο πολιτικό κενό στην καρδιά του ευρωπαϊκού καπιταλιστικού σχηματισμού, που την ίδια στιγμή που προσταθεί να αποκτήσει ενιαία διεθνή νομική προσωπικότητα, με την ψήφιση του ευρωσυντάγματος, δεν μπορεί να πείσει ούτε τους μισούς πολίτες-ψηφοφόρους του να πάρουν μέρος στη μοναδική εκλογική διαδικασία που διεξάγεται σε πανευρωπαϊκό επίπεδο. Τί σάι υπερκράτος μπορεί

Από εκεί και πέρα, σε εκείνους που πήγαν να ψηφίσουν κυριάρχησε μια διάθεση τιμωρίας των κυβερνητικών κομμάτων, χωρίς αυτή η διάθεση να πολωθεί μεταξύ σοσιαλδημοκρατών και συντηρητικών. Με εξαρεση την Ελλάδα και την Ισπανία (όπου τα κυβερνητικά κόμματα είναι φρέσκα στην εξουσία), σε όλες σχεδόν τις υπόλοιπες χώρες τιμωρήθηκαν τα κυβερνητικά κόμματα, συντηρητικά και σοσιαλδημοκρατικά. Τιμωρήθηκαν εξίσου οι συντηρητικοί Σιράκ και Μπερλουσκόνι και οι σοσιαλδημοκράτες Μπλερ και Σρέντερ, για να δώσουμε μερικά παραδείγματα.

Η ψήφος όσων συμμετείχαν

Το φιτίλι του δυναμίτη

«Η θέση μας έχει γίνει ξεκάθαρη: το τείχος είναι ένα πρόβλημα. Είναι ένα πρόβλημα στην έκταση που προδικάζει τα τελικά σύνορα, απαλλοτριώνει Παλαιστινιακή περιουσία ή επιβάλλει περαιτέρω ταλαιπωρία στον Παλαιστινιακό λαό». Οχι, η δήλωση δεν ανήκει σε κάποιον Αραβική γένετη, αλλά στον ίδιο τον εκπρόσωπο του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, Ρίτσαρντ Μπάουτορε, την περασμένη Τρίτη!

Μην μείνει υποκριτιάς; Σίγουρα ναι. Άλλα όχι μόνο αυτό. Οι Αμερικάνοι βλέπουν αυτό που δεν θέλουν να δουν οι Σιωνιστές πάνω στην αλαζονεία τους. Οτι το τείχος των 680 χιλιομέτρων, που θα απομονώσει τη Δυτική Οχθή από το Ισραήλ και χτίζεται με αστραπτιαία ταχύτητα στην Παλαιστίνη (ήδη έχει κατασκευαστεί το πρώτο τμήμα του γύρω στα 350 χιλιόμετρα και οι εργασίες αναμένεται να

ολοκληρωθούν μέχρι τα τέλη του επόμενου χρόνου) θα ολοκληρώσει τη μετατροπή της Δυτικής Οχθής σε στρατόπεδο συγκέντρωσης με απρόβλεπτες συνέπειες ως προς την σταθερότητα της σιωνιστικής εξουσίας στην περιοχή. Το τείχος αποτελεί το φι-

τλί του δυναμίτη για τα τρία εκατομμύρια των Παλαιστίνιων που ζουν στη Δυτική Οχθή. Πληθώρα εκθέσεων του ΟΗΕ και ανθρωπιστικών οργανώσεων έχουν επανειλημμένα καταγγείλει τις συνέπειες που θα έχει στον Παλαιστινιακό λαό. Κατά τη διάρ-

κεια της κατασκευής του δεκάδες διαδηλώσεις Παλαιστίνιων και ξένων ακτιβιστών έχουν πραγματοποιηθεί, με τις τελευταίες έξω από τον εβραϊκό εποικισμό Αριέλ -έναν από τους μεγαλύτερους στη Δυτική Οχθή, με 16.000 εποίκους- την Τετάρτη.

Παρολαυτά το αυτί των Σιωνιστών φαίνεται να μην ιδρώνει. Κι όχι μόνο αυτό. Οι Σιωνιστές συνεχίζουν τις επιδρομές τους στις παλαιστινιακές πόλεις. Στη Ναμπτλούς, τη Τζενίν και τη Βηθλεέμ έγιναν εισβολές και σε ορισμένες περιπτώσεις συγκρούσεις με

Παλαιοιστίνιους που πετούσαν πέτρες, αλλά και συλλήψεις και εκτελέσεις. Ως πότε θα συνεχίζεται αυτή η κατάσταση; Αγνωστο. Το σύγουρο είναι ότι οι Σιωνιστές δεν αισθάνονται ασφαλείς καθώς οι επιθέσεις των Παλαιστίνιων μαχητών συνεχίζονται, παρά το όγριο πογκρόμ. Την Τρίτη οι Σιωνιστές ανέφεραν ότι εμπόδισαν επίθεση με αυτοκίνητο παγιδευμένο με εκρηκτικά στον εποικισμό Νετζαρίμ στη Λωρίδα της Γάζας, λίγο μετά τον ελαφρύ τραυματισμό δύο ισραηλινών στρατιωτών από αντιαρματικό πύραυλο που εξαπέλυσαν Παλαιστίνιοι μαχητές στη Ραφάχ. Την ίδια στιγμή οι Ταξιαρχίες Μαρτύρων του Αλ-Ακσά (που προσκεινται στη Φαττάχ) δηλώνουν ότι ανανέωνται τον οπλισμό και τις τακτικές τους και υπόσχονται να επιφέρουν σοβαρότερα πλήγματα στο σιωνιστή εχθρό.

Πολεμική ζώνη θυμίζει ξανά το τελευταίο διάστημα η ημιαυτόνομη περιοχή του Νότιου Βαζιριστάν στα σύνορα του Πακιστάν με το Αφγανιστάν, που κατοικείται από τη φυλή των Παστούν. Είναι το μέτωπο στον πόλεμο κατά της "τρομοκρατίας" που άνοιξε στο έδαφος του Πακιστάν η κυβέρνηση του στρατηγού Περβέζ Μουσάφαρ, κατ' εντολή του Λευκού Οίκου, με στόχο την εξόντωση των ισλαμιστών μαχητών και των τοπικών πολέμαρχων που, σύμφωνα με τους Αμερικάνους τους προσφέρουν υποστήριξη και κατακρύγιο.

Ο πρώτος γύρος των στρατιωτικών επιχειρήσεων έγινε τον περασμένο Μάρτιο. Οι πολυπληθείς δυνάμεις του πακιστανικού στρατού όχι μόνο δεν κατέφεραν να κάψουν την πολυήμερη σθεναρή αντίσταση των αντιπάλων τους, αλλά είχαν και βαριές απώλειες, με αποτέλεσμα η κυβέρνηση να αναγκαστεί να προχωρήσει σε συμφωνία ειρήνευσης, η οποία προέβλεπε αμνηστία τόσο για τους φιλοταλιμπάν τοπικούς πολέμαρχους όσο και για τους ξένους μαχητές που ζουν στο Νότιο Βαζιριστάν, με την προϋπόθεση να παρουσιαστούν στις αρχές και να κατογραφούν, να αποκηρύξουν την "τρομοκρατία" και να τηρούν τους νόμους του Πακιστάν. Στο διάστημα που ακολούθησε κανείς ξένος μαχητής με την υποστήριξη των τοπικών πολέμαρχων, δεν εμφανίστηκε στις αρχές.

Η οδυνηρή εμπειρία του περασμένου Μάρτι και η αυξανόμενη αντίθεση του τοπικού πληθυσμού στην παρουσία του πακιστανικού στρατού έκαναν

την ηγεσία του ιδιαίτερα επιφυλακτική σε μια νέα στρατιωτική επιχείρηση. Όμως κάτω από την αυξανόμενη πίεση των Αμερικάνων, η πακιστανική κυβέρνηση έδωσε το πράσινο φως για το δεύτερο γύρο, αφού απέτυχαν και οι τελευταίες προσπάθειές της (απειλές, μέτρα καταστολής) να αποσύρθει μια νέα στρατιωτική αναμέτρηση.

Το κλείσιμο των καταστημάτων, η απαγόρευση της δημόσιας επιδείξης όπλων (κάθε άντρας κουβαλά το όπλο του) και των συγκεντρώσεων περισσότερων των πέντε απόμαν, οι απειλές ότι θα κατεδαφιστεί το κεντρικό παζάρι της Βάνα (η μεγαλύτερη πόλη του Νότιου Βαζιριστάν), που θα σήμαινε οικονομική καταστροφή για τους κατοίκους της περιοχής, έφεραν ακριβώς το αντίθετο αποτέλεσμα. Στο στρατόπεδο της αντίστασης προσχώρησαν περισσότεροι, με πιο σύγχρονα όπλα και ευελικτή τακτική.

Προηγήθηκε η επίθεση με ρουκέτες σε μερικά φυλάκια του πακιστανικού στρατού στην περιοχή, με αποτέλεσμα το θάνατο 9 στρατιωτών. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι επιθέσεις αυτές έγιναν από την περιοχή της φυλής Μεσούντη, η οποία δεν έχει καμιά φυλετική συγγένεια με τις φυλές του Αφγανιστάν και θεωρούντων μέχρι τώρα παρασκείμενη στην πακιστανική κυβέρνηση. Ο δεύτερος γύρος των περισσότερων, γεγονός που ανάγκασε τον πακιστανικό στρατό να μπει μόνος του στο βάλτο του Νότιου Βαζιριστάν,

στρατού ξεκίνησε στις 9 Ιουνίου με αριθμούς βιομβαρδισμούς από αεροπλάνα και ελικόπτερα των κατοικιών των τοπικών πολέμαρχων και των υποτιθέμενων κρησφύγετων των ισλαμιστών μαχητών. Ο απολογισμός των πρώτων πέντε ημερών, σύμφωνα με την ανακοίνωση του επικεφαλής της επιχείρησης, είναι τουλάχιστον 18 πακιστανοί στρατιώτες, 55 μαχητές και άγνωστος αριθμός αμφών νεκροί.

Στο στόχαστρο του πακιστανικού στρατού βρίσκεται ένας σημαντικός πακιστανός ηγέτης της εξέγερσης στην περιοχή από τη φυλή των Μεσούντη, ο 26χρονος Νεκ Μοχάμεντ, πρώην διοικητής των Ταλιμπάν και πιστός στον ηγέτη τους Μουλά Ομάρ, ο οποίος απορρίπτει κατηγορηματικά κάθε συμφωνία για την παράδοση ένων μαχητών στις πακιστανικές αρχές. Όμως ο καταζητούμενος Νεκ Μοχάμεντ εξαφανίστηκε από την περιοχή πολύ πριν ξεκινήσει ο δεύτερος γύρος των επιχειρήσεων του πακιστανικού στρατού, στον οποίο αξίζει να σημειωθεί ότι αυτή τη φορά αρνήθηκε να πάρει μέρος η παρασκευής της επιχείρησης.

Στο στόχαστρο του πακιστανικού στρατού βρίσκεται ένας σημαντικός πακιστανός ηγέτης της εξέγερσης στην περιοχή από τη φυλή των Μεσούντη, ο 26χρονος Νεκ Μοχάμεντ, πρώην διοικητής των Ταλιμπάν και πιστός στον ηγέτη τους Μουλά Ομάρ, ο οποίος απορρίπτει κατηγορηματικά κάθε συμφωνία για την παράδοση ένων μαχητών στις πακιστανικές αρχές. Όμως ο καταζητούμενος Νεκ Μοχάμεντ εξαφανίστηκε από την περιοχή πολύ πριν ξεκινήσει ο δεύτερος γύρος των επιχειρήσεων του πακιστανικού στρατού, στον οποίο αξίζει να σημειωθεί ότι αυτή τη φορά αρνήθηκε να πάρει μέρος η παρασκευής της επιχείρησης.

Αλλωστε, τις θριαμβολογίες των στρατηγών διαφεύγει η ίδια η προγματικότητα. Στις 14 Ιουνίου σκοτώθηκαν τρεις και τραυματίστηκαν σοβαρά εφτά πακιστανοί στρατιώτες όταν το όχημα που επέβαιναν δέχτηκε επίθεση κοντά στη μεγαλύτερη πόλη του Βόρειου Βαζιριστάν, γεγονός που προειδοποιεί για ενδεχόμενη εξάπλωση των συγκρούσεων και σ' αυτή τη παραμεθόρια περιοχή. Στις 16 Ιουνίου 70 - 80 αντάρτες επιτέθηκαν τη νύχτα σε συνοριακό φυλάκιο του πακιστανικού στρατού στην περιοχή Λάντα του Νότιου Βαζιριστάν και το κατέλαβαν. Το φυλάκιο ανακαταλήφθηκε ύστερα από τρίωρη μάχη και αφού ήρθαν ενισχύσεις του πακιστανικού στρατού. Την ίδια μέρα έγιναν και άλλες μικρότερης κλίμακας επιθέσεις με

οι εκκαθαριστικές επιχειρήσεις του στρατού κράτησαν, σύμφωνα με την επίσημη ανακοίνωση του επικεφαλής στρατηγού, πέντε μέρες και ολοκληρώθηκαν στις 13 Ιουνίου αφού "εκπλήρωσαν το στόχο τους".

Οτσόσο, σύμφωνα με τον ανταποκριτή του BBC στην πρωτεύουσα του Πακιστάν, ούτε αυτή τη φορά ο πακιστανικός στρατός πέτυχε τα επιθυμητά αποτελέσματα. Τα θύματα είναι κυρίως άμαχοι, ενώ διογκώθηκε ο αριθμός των νεκρών ανταρτών (ελάχιστα πτώματα παρουσιάστηκαν στους δημόσιους σιγοράφους).

Αλλωστε, τις θριαμβολογίες των στρατηγών διαφεύγει η ίδια η προγματικότητα. Στις 14 Ιουνίου σκοτώθηκαν τρεις και τραυματίστηκαν σοβαρά εφτά πακιστανοί στρατιώτες όταν το όχημα που επέβαιναν δέχτηκε επίθεση κοντά στη μεγαλύτερη πόλη του

■ Αντάρτες Ιράκ

Χτύπησαν φλέβα

Δέκα μέρες πριν από τη "μετάβαση" της εξουσίας στη νέα ιρακινή κυβέρνηση ανδρεικών, τα πράγματα δεν αποπνέουν καμία αισιοδοξία στους κατακτητές και τους υποτακτικούς τους. Στις επιθέσεις που εξαπολύει το ανταρτικό κατά εργολάβων, στρατιωτικών βάσεων, αστυνομικών τμημάτων κλπ, ήρθε να συμπληρωθεί το σαμποτάζ στους πετρελαιογωγούς που τη βδομάδα που πέρασε κατάφερε να μειώσει κάτω απ' το μισό την παραγωγή πετρελαίου του Ιράκ, κατεβάζοντάς την στα χαμηλότερα προπολεμικά επίπεδα.

Για να έχετε μια συγκριτική εικόνα, αρκεί να αναφέρουμε ότι η ιρακινή παραγωγή έπεσε στα μόλις 800.000 βαρέλια την ημέρα από 1.65 εκατ. που βρισκόταν, ενώ στα χρόνια πριν τον πρώτο πόλεμο του Κόλπου η παραγωγή πετρελαίου κυμαίνοταν στα 2 με 3 εκατ. βαρέλια την ημέρα.

Το σαμποτάζ στους κυριότερους πετρελαιογωγούς της χώρας, τον ένα που προμηθεύει πετρέλαιο απ' το βορρά στον τερματικό σταθμό της Βασόρας και το δεύτερο στον τερματικό σταθμό της Χορ Αλ-Άμραγια στο Νότο, ήταν τόσο μεγάλο που σταμάτησε

αμέσως η διακίνηση πετρελαίου απ' αυτούς τους αγωγούς και κατ' επέκταση η εξαγωγή του απ' το Νότο, καθώς δεν κατέστη δυνατή η διακίνηση του από άλλο παλιό αγωγό, λόγω των πεπαλαιωμένων εγκαταστάσεων που χρονολογούνται στη δεκαετία του '70. Σύμφωνα με τους ειδικούς θα χρειαστούν 7 με 10 μέρες για την επιδιόρθωση των ζημιών, με οικονομικές συνέπειες που υπολογίζονται από 450 εκατ. μέχρι 1 δισ. δολάρια (μόνο οι απώλειες απ' τη μείωση της παραγωγής υπολογίζονται σε 60 εκατ. δολάρια την ημέρα)!

Μια μέρα μετά, άλλη μια έκρηξη από σαμποτάζ σημει-

ώθηκε σε άλλο μικρότερο πετρελαιογωγό στο βορρά, απ' το Ντιπίς μέχρι ένα αντλιοστάσιο 50 χιλιόμετρα δυτικά του Κίρκουκ. Και σα να μην έφταναν όλα αυτά, οι αντάρτες εκτέλεσαν τον επικεφαλής της οισφάλειας των πετρελαϊκών εγκαταστάσεων του βορείου Ιράκ στο Κίρκουκ και υπεύθυνο για τις επαφές με τους Αμερικάνους και την ιδιωτική εταιρία ασφαλείας των πετρελαιοπηγών, Γάζι Ταλαμπάνι, έδω απ' το σπίτι του, κοντά στην έδρα της περιφερειακής κυβέρνησης! Πρόκειται για την τρίτη εκτέλεση ανώτατου ιρακινού αξιωματούχου εδώ και δυο βδομάδες.

Περισσότεροι από 3.000 άνθρωποι, που θεωρούνται ύποπτοι για τρομοκρατική δράση, κρατούνται και βασανίζονται, χωρίς να παραπέμπονται σε δίκι, σε ένα διεθνές μυστικό δίκτυο φυλακών που έχουν δημιουργήσει οι Αμερικάνοι μετά τις 11/9/01. Τα συγκλονιστικά αυτά στοιχεία έφερε στο φως της δημοσιότητας η βρετανική εφημερίδα "Observer" (13/6), από το οποίο άρθρο της οποίας δημοσιεύουμε τα σημαντικότερα αποσπάσματα.

"Τα τελευταία τρία χρόνια, χιλιάδες υποτιθέμενοι μαχητές έχουν μεταφερθεί σ' όλο τον κόσμο από τις Αμερικανικές, τις αραβικές και τις υπηρεσίες Ασφάλειας της Απω Ανατολής, συχνά με μυστικές επιχειρήσεις για να ξεπεράσουν τους νόμους για την έκδοση κρατούμενων. Η παράνομη αυτή διαδικασία εφαρμόστηκε σε πολλές περιπτώσεις, ακόμη και σε βρετανούς πολίτες, που μεταφέρθηκαν από τη Δύση σε χώρες όπου υπάρχει η δυνατότητα να υποβληθούν σε βασανιστήρια για να δώσουν πληροφορίες. Κάθε πληροφορία μεταβιβάζεται στις ΗΠΑ και, σε μερικές περιπτώσεις, στις βρετανικές Μυστικές Υπηρεσίες... Τουλάχιστον 70 τετοιες μεταφορές έχουν γίνει, σύμφωνα με πηγές της CIA. Πολλές αφορούν ανθρώπους που αθωώθηκαν από τα δικαστήρια και αφέθηκαν ελεύθεροι. Αυτό συμ-

Σε έξαρση οι επιθέσεις

Εντείνονται οι επιθέσεις του ιρακινού ανταρτικού πόλεων ενώφει της "μετάβασης εξουσίας". Μετά την κατάρριψη αμερικανικού ελικοπτέρου στα τέλη της περιασμένης βδομάδας βρέει της Βαγδάτης (την οποία οι Αμερικάνοι παρουσίασαν ως "αναγκαστική προσγείωση"), οι αντάρτες εξαπλώνονται μπαράζ βομβιστικών επιθέσεων με κυριότερες:

Την επιθέση αυτοκτνίας την Κυριακή στον ανατολικό τομέα της πρωτεύουσας με 16 νεκρούς -6 απ' τους οποίους ήταν μπάτσοι- δίπλα σε αμερικανική στρατιωτική βάση.

αποτέλεσμα το θάνατο 9 και τον τραυματισμό 10 ατόμων, καθώς και την καταστροφή οχήματος της ιρακινής αστυνομίας.

Σε μία μάλιστα απ' τις επιθέσεις (αυτήν στην κεντρική πλατεία της Βαγδάτης), αμέσως μετά εκαποντάδες Ιρακινοί διαδήλωσαν κατά των Αμερικάνων που έσπευσαν να εκκενώσουν την περιοχή χωρίς να τα καταφέρουν, ενώ η Ιρακινή Αστυνομία προτίμησε να μην ανακατευτεί.

Την επιθέση στο Ραμάντι την Τετάρτη το πρωί, που είχε ως

ραιότητα έγινε για μια ακόμα φορά κόσκινο απ' τους ιρακινούς αντάρτες.

Αδιευκρίνιστη παραμένει η στάση του ριζοσπάστη κληρικού Σαντρ που δήλωσε έτοιμος να στηρίξει τη νέα ιρακινή κυβέρνηση με τον όρο ότι θα καθορίσει ακριβή ημερομηνία αποχώρησης των κατοχικών στρατευμάτων κι ότι θα δηλώσει δημόσια ότι αντιτίθεται στην κατοχή, ενώ ενδέχεται να μετάσχει στις εκλογές που θα γίνουν τον επόμενο χρόνο. Πράγμα που πιθανόν να αποτελεί τακτικό ελιγμό του Σαντρ, καθώς δεν καλεί σε παράδοση των όπλων, παρά το γεγονός ότι κάλεσε τους αντάρτες του ν' αποχωρήσουν απ' τη Νατζάφ εφαρμόζοντας τη συμφωνία που κατέληξε πριν δέκα μέρες. Ακόμα όμως κι αν ο Σαντρ αλλάξει τη στάση του κάτω απ' την πίεση των "μετριοπαθών" κληρικών, αμφιβόλιο είναι αν οι σημερινοί υποστηρικτές του θα τον ακολουθήσουν όσο οι κατοχικές δυνάμεις συνεχίζουν τις σφαγές, τα βασανιστήρια και τις συλλήψεις. Απόδειξη ότι συγκρύνει σημειώθηκαν στη Νατζάφ το Σάββατο, παρά τις εκκλήσεις του Σαντρ για αποχώρηση των μαχητών.

■ Σαουδική Αραβία: Μπαράζ επιθέσεων

Συνεχίζονται οι επιθέσεις των ισλαμιστών μαχητών στη Σαουδική Αραβία. Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, οι μαχητές έχουν απογάγει έναν Αμερικανικό μηχανικό -που εργάζονταν στα περιφέρεια Απάται- και απειλούν να τον εκτελέσουν. Σε ανακοίνωση που φέρει την υπογραφή της "Αλ-Κάιντα - Τμήμα Αραβικής Χερσονήσου" αναφέρεται ότι: «Η Ταξιαρχία της Φαλούτζα σκότωσε το διευθυντή αυτής της ομάδας (σ.σ. των μηχανικών που εργάζονται στην πολεμική βιομηχανία) και απήγαγε έναν απ' τους μηχανικούς, τον Πολ Τζόνσον. Αν η τυραννική σαουδαραβική κυβέρνηση θέλει ο αμερικανικός κύριος της να απελευθερωθεί, θα πρέπει να απελευθερώσει τους ιερούς μαχητές μας που κρατούνται στις φυλακές του Hair, του Ruiweis και της Alisha μέσα σε 72 ώρες απ' τη μέρα αυτής της ανακοίνωσης, διαφορετικά θα θυσιάσουμε το αίμα του στο Θεό για να εκδίκηθούμε για τους Μουσουλμάνους αδελφούς μας που σκοτώνονται παντού».

Η κατάσταση στη Σαουδική Αραβία ολοένα και χειροτερεύει για τους ηγέτες της "αντιτρομοκρατίας" που βλέπουν οι εκτελέσεις και απαγγέλουν των Δυτικών που εργάζονται στη χώρα να αιδάνονται επικίνδυνα μετά την τελευταία επιθέση στις βίλες των Δυτικών στο Κχομπάρ, το κέντρο της πετρελαιοβιομηχανίας της χώρας. Από τότε έχουν εκτελεστεί τρεις Δυτικοί (ένας βρετανός καμεροφόρος της BBC, ένας αμερικανός σεκουριτάς κι ένας ακόμα Αμερικανός καθώς πάρκαρε το αμάξιο μπροστά από τη βίλα του στο Ριάντ).

■ «Ευαισθησία» και μπίζνες...

Μπορεί η "Διεθνής Κοινότητα" να ευαισθητοποιείται για τις σφαγές των Σιωνιστών στην Παλαιστίνη και να εξαπολύει φραστικές καταγγελίες, όταν όμως έρχεται η ώρα των μπίζνες τα πράγματα αλλάζουν. Ο λόγος για τη συμφωνία παροχής τεχνογνωσίας απ' το Ισραήλ στη Γαλλία στον τομέα του εμπορίου όπλων, που τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές αναμένεται να υπογραφεί άμεσα. Η συμφωνία ύψους 150 με 200 δισ. δολάρια, αποτελεί τη μεγαλύτερη στρατιωτική συμφωνία μεταξύ των δύο χωρών από τότε που η Γαλλία αποφάσισε το εμπάργκο όπλων στο Ισραήλ, πριν τον πόλεμο των έξι ημερών (το 1967). Την ίδια στιγμή, οι Αμερικάνοι ανησυχούν για το εμπόριο όπλων του Ισραήλ με την Κίνα, που τον τελευταίο χρόνο σημείωσε ιδιαίτερη άνθιση. Πώς να μην συνεχίζουν ανενόχλητοι το ολοκαύτωμα οι Σιωνιστές, όταν έχουν τέτοια διεθνή στήριξη (κι όχι μόνο απ' τους Αμερικανούς);

■ Το έστησαν οι Αμερικάνοι

Δίκτυο μυστικών

βαίνει συχνά σε περιπτώσεις που οι αμερικάνοι ανακρίτες πιστεύουν ότι η σιληρή μεταχείριση - που απαγορεύεται στη χώρα τους - μπορεί να φέρει αποτέλεσμα. Ο "Observer" έχει στη διάθεσή του λεπτομέρειες για δύο περιπτώσεις, στις οποίες συνελήφθηκαν από τις ΗΠΑ άνθρωποι που είχαν αθωώθει από τα δικαστήρια της χώρας, παραδόθηκαν στη CIA και κρατήθηκαν για μερικούς μή

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ!

Την επαύριο των ευρωεκλογών περίμενε η κυβέρνηση για να καταθέσει στη Βουλή το νέο τρομονόμο. Ήξερε καλά ότι θα υπάρξουν αντιδράσεις και θέλησε να μη σκιάσει την πορεία της προς το νέο εκλογικό θρίαμβο.

Με κατεπείγουσες διαδικασίες σκοπεύει να τον ψηφίσει. Θα τον έχει κάνει νόμο του κράτους οπωσδήποτε πριν τις θερινές διακοπές της Βουλής, για να βρίσκεται εν ισχύει πριν την Ολυμπιάδα. Σημάδι ότι η διαδικασία υπαγορεύτηκε από ξένα κέντρα, που έχουν τις δικές τους πολιτικές προτεραιότητες και δεν διστάζουν να ξεφτιλίσουν μια κυβέρνηση. Το είπε, άλλωστε, ο ανθύπατος Μίλερ: πρέπει να αλλάξετε και τα μυαλά σας και το σύνταγμά σας, γιατί παραείναι αστοφιλεύθερα.

Το περιεχόμενο του νέου τρομονόμου, στον οποίο ενσωματώνονται και οι διατάξεις του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης, έχει αναλυθεί στις γενικές του γραμμές ακόμα και από τον αστικό Τύπο. Οποιος έχει να μάθει να σκέφτεται πολιτικά, όποιος γνωρίζει ιστορία, όποιος μπορεί στοιχειωδώς να εκτιμήσει τον αέρα που φυσάει τα τελευταία χρόνια σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορεί να καταλάβει πολύ περισσότερα από αυτά που περιγράφει ο τεχνοκρατική νομική γλώσσα και οι ξερές δημοσιογραφικές περιγραφές.

Μπορεί να καταλάβει ότι αυτός ο νόμος είναι βγαλμένος κατευθείαν από τα συρτάρια του FBI και της Scotland Yard. Οτι δεν είναι ένας νόμος για την καταπολέμηση των ριζοσπαστικών ισλαμικών ομάδων ή της μειοψηφικής ένοπλης επαναστατικής βίας, που δεν βρίσκεται άλλωστε σε έξαρση, όπως τις πρώτες μεταπολιτευτικές δεκαετίες, αλλά είναι ένας δρακόντειος νόμος για την αντιμετώπιση του «εσωτερικού εχθρού» γενικά.

Αποτελεί δε τον «εσωτερικό εχθρό» κάθε κίνημα, κάθε κοινωνική ομάδα, κάθε πολιτική συλλογικότητα που απειλεί, περισσότερο ή λιγότερο, την κοινωνική συνοχή του συστήματος και που θα κριθεί ότι πρέπει να κατασταλεί, είτε για παραδειγματισμό είτε γιατί όντως ενοχλεί. Οι διατάξεις του νέου τρομονόμου κάνουν πραγματικότητα τον εφιάλτη ενός patriot act α'λα ελληνικά. Στις συμπληγάδες πέτρες του μπορούν να συντριβούν μαχητικοί διαδηλωτές, καταληψίες απεργοί, αγρότες των οδικών μπλόκων, ομάδες και άτομα.

Οι αστοφιλεύθεροι ζητούν επιστημονική συζήτηση και άνεση χρόνου. Η κυβέρνηση δεν πρόκειται να τους κάνει τη χάρη. Το ΠΑΣΟΚ, που σχεδίασε αυτό το έκτρωμα, λέει ότι θα το καταψφίσει επί της αρχής και θα παλέψει να το βελτιώσει κατ' άρθρο! Από το κοινοβουλευτικό επίπεδο δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτα. Οι φυλαρίες των αστοφιλεύθερων μπορεί να είναι θετικές, όμως μόνο σαν μοιρολόγια για έναν προαναγγελθέντα θάνατο μπορούν να χρησιμεύσουν.

Η απάντηση πρέπει να δοθεί εκεί που δίνονται οι απαντήσεις απέναντι στις κάθε είδους φασιστικές προκλήσεις: στο δρόμο. Πρέπει άμεσα και συντονισμένα να βγουν στο δρόμο όλες οι δυνάμεις που δεν θέλουν να ξαναγυρίσουμε στα μαύρα χρόνια του μετεμφυλιακού μοναρχοφασισμού. Με ένα αίτημα σε πρώτη φάση: να μη γίνει νόμος του ελληνικού κράτους η παραγγελία του Μπους.

KONTRA

■ Προπαντός σταθερότητα

Ενα από τα παπαγαλάκια του Μαξίμου επί Σημήτη, ο Γ. Καρελιάς, έγραψε τα εξής εκπληκτικά («Έλευθεροτυπία», Δευτέρα, 14.6.04): «Είναι φανερό ότι με αυτό το αποτέλεσμα η περίοδος χάριτος προς την κυβέρνηση διευρύνεται και, σε κάθε περίπτωση, η πολιτική νομιμοποίησή της δεν μπορεί να αμφισθητηθεί από την αντιπολίτευση για μεγάλο χρονικό διάστημα, δηλαδή μέχρι την επόμενη εκλογική αναμέτρηση που είναι οι δημοτικές και νομαρχιακές εκλογές του 2006».

Δηλαδή, οι εργαζόμενοι, οι φτωχοί αγρότες, οι νέοι δεν νομιμοποιούνται να αμφισθητήσουν την πολιτική της κυβέρνησης Καραμανή, αλλά πρέπει να περιμένουν το φινόνιό του 2006 για να μαυρίσουν τους δημοτικονομαρχιακούς συνδυασμούς της στις κάλπες. Και πάντως, η αντιπολίτευση και ειδικά το ΠΑΣΟΚ οφείλουν να παράσχουν μέχρι τότε περίοδο χάριτος στην κυβέρνηση. Πώς μπορεί να γίνει αυτό; Αποτρέποντας, υπονομεύοντας, χτυπώντας από τα μέσα κάθε κοινωνική κινητοποίηση. Για τα αφεντικά των παπαγάλων τύπου Καρελιά εκείνο που μετράει είναι η σταθερότητα του συστήματος και όχι οι κομματικές προτιμήσεις. Χτες ήταν το ΠΑΣΟΚ, σήμερα η ΝΔ, αύριο πάλι το ΠΑΣΟΚ. Ο κυβερνητικός κύκλος δια πρέπει να καθορίζεται από τις κάλπες και όχι από το «πεζοδρόμιο».

■ Λουστείτε τον

Το ΠΑΣΟΚ πέφτει από εκλογή σε εκλογή. Οι ίδιοι οι ψηφοφόροι που το ψήφισαν τον Μάρτη αρνούνται να το ψηφίσουν τον Ιούνιο. Ο Γιωργάκης, όμως, δεν κωλώνει. Εγώ έχω εντολή να τα αλλάξω όλα, λέει. Και επικαλείται το ένα εκατομμύριο που τον ψήφισαν σε εκείνη την εκλογή οπερέτα. Αυτό δα πει συμμετοχική δημοκρατία, ρε. Ψηφίζετε μια φορά για αρχηγό και μετά αυτός κάνει ότι γουστάρει, χωρίς να δίνει λογαριασμό σε κανέναν.

Και καλά ο ψηφοφόρος, αυτός μπορεί να τραβήξει δυο ξεγυρισμένες μούτζες και να πάει για μπάνιο ή να ψηφίσει άλλο κόμμα, τον φιλόδοξο Πασόκο, όμως, τον σκέφτεστε; Πώς να ξεφορτωθεί αυτός τον Γιωργάκη που τον φτύνουν και εξακολουθεί να χαμογελάει και να δηλώνει ότι τους αγαπάει όλους;

■ Ποια μετατόπιση;

Επιμένουν τα παπαγαλάκια της σοσιαλδημοκρατίας να μιλούν για μετατόπιση του εκλογικού σώματος προς τα δεξιά, βγάζοντας τα συμπεράσματά τους από την αποδυνάμωση του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΝ και την ενίσχυση της ΝΔ και του ΛΑΟΣ. Ακόμα κι αν κάνουμε το μαλάκα στον εξωπραγματικό ισχυρισμό ότι η ΝΔ είναι δεξιά και το ΠΑΣΟΚ αριστερά, και πάλι δεν δένει το σιρόπι. Γιατί έχουμε ένα 40% των ψηφοφόρων που έκαναν αποχή (το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος) ή ερίξαν άκυρο και λευκό. Αυτούς τους εντάσσουν στη δεξιά; Με βάση ποια ανάλυση; Ενδιαφέρον δα είχε να την ακούσουμε. Γιατί μέσα σ' αυτό το 40% θρίσκονται μερικές από τις πιο ριζοσπαστικές κοινωνικές δυνάμεις, που ουδείς βέβαια μπορεί να τις καταγράψει με ακρίβεια. Και πάντως, η συνειδητή αποχή είναι πράξη πιο αριστερή από το να πας και να ψηφίσεις ΠΑΣΟΚ ή ΣΥΝ.

■ Μας έπεισες, μεγάλε

Ο Κωνσταντόπουλος είχε αποφασίσει να την κάνει από την προεδρία του ΣΥΝ πριν τις ευρωεκλογές, λένε (πάντα ανώνυμα) στους δημοσιογράφους οι άνθρωποι του «περιβάλλοντός» του (κοτζάμ πρόεδρος, δεν διαπούνται για γίνοντας αλλαγές και αν ακόμα υποθέταμε ότι η σοσιαλδημοκρατία των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων συμφωνούσε σε μια τέτοια κατεύδυνση (που δεν συμφωνει);

Καταλάβατε τώρα γιατί σας χαρακτηρίζουμε αναλυτές του κώλου (και πάλι μετά συγχωρήσεως);

■ Μετά συγχωρήσεως...

Προς τους αναλυτές του κώλου (μετά συγχωρήσεως) που γράφουν και λένε, ότι η μεγάλη αποχή που σημειώθηκε στις ευρωεκλογές σε πανευρωπαϊκό επίπεδο αποτελεί ήπτα της κοινωνικής Ευρώπης και ρίχνουν μερίδιο ευδύνης όχι μόνο στα κόμματα και τη λειτουργία της ΕΕ (κάθε αναλυτής που δέλει να μοστράρεται σαν σοβαρός πρέπει να μοιράζει τις ευδύνες σε πλείσμενες της μιας κατεύδυνσης), αλλά

σύμενο εγχείρημα, και γιατί προχώρησε προεκλογικά στο γεύμα με τον Ακη, που έδειχνε ευδέως προς την «κεντροαριστερά» και όχι προς τη «φιλοσπαστική αριστερά», στην οποία υποτίθεται ότι ανήκει ο ΣΥΝ; Ο Κωνσταντόπουλος είναι από τους μεγαλύτερους ιντριγκαδόρους στους κύκλους της καθεστωτικής αριστεράς. Κάπι ήξερε ο Παπανδρέου

που τον ξεφορτώθηκε νωρίς από το ΠΑΣΟΚ (το 1977, αν δυμόμαστε καλά). Όλες οι κινήσεις που κάνει έχουν από πίσω κάποιο σχέδιο. Ποιο είναι αυτό; Η προώθησή του ως υποψήφιου για την προεδρία της Δημοκρατίας (το ότι το διαψεύδει δεν σημαίνει απολύτως τίποτα) ή μήπως η δημιουργία ενός νέου «κεντροαριστερού» κόμματος με ένα κομμάτι του ΠΑΣΟΚ και ολίγον Τσοβόλα; Πάντως, κάθε φορά που τον ακούμε να λέει ότι δα παραμείνει απλός στρατιώτης του ΣΥΝ θλέπουμε τη μύτη του να πάρνει τεράστιες διαστάσεις.

■ Φιλότιμος παπαγάλος

Ενοχλημένος εμφανίστηκε στη σήλη του στο «Βήμα της Κυριακής» ο Ριχάρδος Σωμερίτης, γνωστό παπαγάλοκι της αμερικανικής πρεσβείας (όπως αποκαλύφθηκε, έκανε και έρευνα στο Παρίσι για να βρει τον Αλ. Γιωτόπουλο, πριν τη σύλληψή του). Ενοχλημένος για τη «μαύρη προπαγάνδα» εκείνων που καταγγέλλουν τις συνδήκες εξόντωσης των πολιτικών κρατουμένων και για το κράτος που δεν δίνει πειστικές απαντήσεις σ' αυτή τη «μαύρη προπαγάνδα» που μιλάει για «λευκά κελιά», τα οποία κατά τον κ. Σωμερίτη δεν υπάρχουν. Για την ταμπακιέρα, όμως, δεν έγραψε τίποτα. Για την παρέμβαση του Συνήγορου του Πολίτη προς την κυβέρνηση με το ερώτημα σε ποια νομική βάση στηρίζεται το καθεστώς διακριτικής μεταχείρισης των συγκεκριμένων κρατουμένων. Εκτός αν και ο ΣΤΠ ανήκει στους κύκλους των «φίλων των τρομοκρατών».

■ Υποκρισία

Διαμαρτύρονται οι διοργανωτές της ολυμπιακής λαμπαδηδρομίας, διότι η Coca Cola και η Samsung, οι δύο εταιρίες που έχουν αναλάβει τη χορηγία της λαμπαδηδρομίας, ξεπέρασαν κάθε προηγούμενο όταν η λαμπαδηδρομία έφτασε στις πυραμίδες της Αιγύπου, στην ιερή νεκρόπολη της Γκίζας. Ρε δε μπάτε να... υποκριτές. Τί περιμένατε, δηλαδή, να κάνουν οι δύο εταιρίες; Αυτές πλήρωσαν τα λεφτουδάκια τους και πήραν την ολυμπιακή λαμπαδηδρομία εργολαβία. Αυτές κανονίσαν να γυρίσει φέτος και στις πέντε ηπείρους και βέβαια έχουν σχεδιάσει μια διαφημιστική καμπάνια την οποία και ακολουθούν. Ξέρατε πολύ καλά τι θα γίνει και μη μας το παίζετε τώρα αιφνιδιασμένοι. Άλλωστε, στις (κάθε είδους) ολυμπιακές μπίζνες ζει σήμερα το αρχαίο πνεύμα αδάντο. Από την άποψη αυτή, εμείς είμαστε με το κίτις της Coca Cola και της Samsung και όχι με τα κυριλέ που σχεδιάζουν ο Παπαϊώνας με τον Μικρούτσικο (είμαστε περίεργοι να δούμε τί ακριβώς έχουν σχεδιάσει).

ΥΓ: Η πιο ωραία εικόνα. Ο Νέλσον Μαντέλα με τη φλόγα και γύρωγύρω να σείονται τα σημαιάκια της Coca Cola και της Samsung. Εκεί που έχει καταντήσει το άλλοτε σύμβολο του αγώνα ενάντια στο απαρχάντ, αυτό το τεκέρ του ταιριάζει.

■ Ανίσχυροι

Στη Σαουδική Αραβία, ένα από τα κράτη-φρούρια, αντάρτες της Αλ-Κάιντα κατάφεραν ένα ακόμα δεσματικό χτύπημα. Εκτέλεσαν ένα στέλεχος της «Λόχιντ Μάρτιν», ενός από τα μεγαλύτερα αμερικανικά μονοπώλια παραγωγής οπλικών συστημάτων, και απήγαγαν άλλον ένα. Το να χτυπάς στελέχη μιας τέτοιας επαρχίας, σε μια χώρα πλημμυρισμένη από αμερικανούς (και όχι μόνο) πράκτορες ασφαλώς δεν είναι εύκολη υπόθεση. Το ότι τέτοια χτυπήματα γίνονται με επιτυχία αποδεικνύει ότι καμία ασφάλεια δεν μπορούν να προσφέρουν οι Αμερικάνοι στα ίδια τα στελέχη τους (ο απαχθείς εργαζόταν σε προγράμματα ανάπτυξης των επιδεικτικών ελικοπέρων «Απάται»). Οι κανένα σύστημα ασφάλειας δεν μπορεί να εξαφανίσει τα χτυπήματα εκείνων που είναι αποφασισμένοι να διεξάγουν το δικό τους πόλεμο αντίστασης.

■ Κόμπλεξ

Είναι κακό ένας πολιτικός να μην έχει τελειώσει πανεπιστήμιο; Ασφαλώς και όχι. Γιατί η μόρφωση δεν είναι συνάρτηση των «χαρτιών» που έχει κάποιος, αλλά της επαφής που έχει με τη συσσωρευμένη γνώση της ανδρωπότητας. Κάποιοι στα αστικά σαλόνια, όμως, το φέρουν ωρέως έτοις και δεν έχουν «χαρτί» πανεπιστημιακής βαθμίδας. Προφανώς γιατί η κατάξιωσή τους έρχεται μέσα από τα «χαρτιά» και όχι από το πραγματικό επίπεδο μόρφωσή τους. Ετσι δεν είναι Θοδωρή (Ρουσόπουλε); Γιατί, ρε αγόρι μου, αφήνεις να εννοηθεί ότι έχεις πανεπιστημιακό πτυχίο; Και γιατί παίδευσαι να πάρεις ένα κωλόχαρτο από τη σχολή ΕΑΠ του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστήμιου («Σπουδές στον Ελληνικό Πολιτισμό», «Ελληνική Φιλοσοφία και Επιστήμη», «Αρχαίο Ελληνικό Θέατρο»); Αφού χρόνο για διάθασμα δεν έχεις (το παραδέχτηκες στους συμφοιτητές σου στις φετινές εξετάσεις, δυμάσαι;) και εν πάσῃ περιπτώσει καμία ουσιαστική μόρφωση δεν πρόκειται να σου δώσει αυτό το κωλόχαρτο που κάποια στιγμή δια πάρεις (δεν αμφιβάλλουμε ότι αποκλείται να βρεθεί καθηγητής που να σε κόψει, κοτζάμ υπουργά και παρακοιμώμε-

Αρκετά διασκεδαστική η Κυριακή 13/6. Άπιο πολύ το βράδυ. Οταν οι πολιτικά κάντηδες και οι υψηλοί λειτουργοί της αστικής δημοσιογραφίας ανέλυαν τα αποτελέσματα των εκλογών και έκαναν εξαιρετικά φιλότιμες προσπάθειες να αποφύγουν το μέγα σγκάθι: τη μεγάλη αύξηση της αποχής όχι μόνο σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, αλλά και στη χώρα μας, που με τον ένα ή τον άλλον τρόπο -με το καρότο ή το μαστίγιο, με την αυταπάτη ή την υποχρεωτικότητα- επιτελούσε το ύψιστο καθήκον σου ως πολίτης και έτσι διαπρούνταν αρκετά υψηλά ποσοστά συμμετοχής σε σχέση με την υπόλοιπη πολιτισμένη Ευρώπη.

Για όσους έχουν, διαμορφώνουν και πρωθυπουργούν άλλες αξίες για την πολιτική πάλη το αποτέλεσμα βεβαίως και έφερνε ένα χαμόγελο στα χειλή. Για όσους αγωνίζονται η πολιτική των καταπιεσμένων και της νεολαίας τους να έχει ακριβώς αντίθετα χαρακτηριστικά από αυτά της κοινοβουλευτικής αστικής δικτατορίας και τόσα χρόνια αντιμετώπιζαν τις ουρανομήκεις ζητωκραυγές

ψηφοφόρους και αυτοί να τους γυρίζουν επιδεικτικά την πλάτη, ένα συναίσθημα ικανοποίησης σε κυρίευε. Εσένα που παλεύεις ενάντια στον κοινοβουλευτικό κρετινισμό και την «ιδεολογία» της ανάθεσης, αλλά και αυτούς που για πρώτη ίσως φορά ή για δεύτερη έλεγαν όχι στις εκκλήσεις και στα κελεύσματα των νταβατζήδων.

Την άλλη μέρα, όμως, όλοι ανοίγοντας την πόρτα αντιμετωπίσαμε τη σκληρή πραγματικότητα. Ήδια η κοινωνία ήταν απέναντι μας, παρά τη μικρή μας άρνηση. Απέναντί μας η εξευτελιστική σχέση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Απέναντί μας η σύγχρονη καπιταλιστική κοινωνία με τις τεράστιες ανισότητες, με την ανεργία να απειλεί να καταβαθμώσει τα ελάχιστα όνειρα των νέων ανθρώπων. Απέναντί μας τα ελληνικά Γκουαντανάμο και τα έκτακτα στρατοδικεία του Κορυδαλλού. Απέναντί μας το ιμπεριαλιστικό μακελειό του τρίτου κόσμου. Και κάπου μέσα στον κυκεώνα των αντιθέσεων, των προβλημάτων, των παγκόσμιων πρωταρι

μπιακής εποχής και τα προκεχωρημένα τμήματα των αστικών δυνάμεων άρχισαν ήδη να ρίχνουν τις τροχιδεικτικές βολές: Περικοπές ολυμπιακών επιδομάτων προσαναγγέλλει η κυβέρνηση. Χρειάζεται καλύτερη απόδειξη για τη νέα λιτότητα; Δεν έπρεπε να πάρουμε τους αγώνες, δηλώνουν Σουφλιάς και Αλογοσκούφης. Χρειάζεται καλύτερη απόδειξη για τη νέα λιτότητα; Τα ταμεία είναι άδεια και τα γραφμάτια από την προηγούμενη κυβέρνηση πολλά. Θα τα δείξουμε όλα μετά την Ολυμπιάδα, λένε τα κυβερνητικά επιτελεία. Χρειάζεται καλύτερη απόδειξη για τη νέα λιτότητα; Επρεπε η κυβέρνηση να μεριμνήσει να φύγει ένας αριθμός αλλοδαπών για τις αναπτυξιακές (!!!) χώρες, δηλώνει το παπαγαλάκι του κεφαλαίου, ο Πολυζωγόπουλος. Χρειάζεται καλύτερη

Καλό, αλλά ελάχιστο

των λαϊκών μαζών για τη νέα ζωή που θα ερχόταν, ήταν μια ανάσα.

Τόσα χρόνια οι αξίες της συλλογικής δράσης, της πολιτικής πάλης της τάξης για τον εαυτό της, μπερδεύονται από τις θεωρίες της αστικής αντιπροσώπευσης, της ανάθεσης των υποθέσεων στους ειδικούς. Στους ειδικούς της αστικής δικτατορίας ή στους ειδικούς των σωματείων, των συλλόγων, των φορέων. Τώρα αποφάσισαν οι πλατιές μάζες -δεν έχουμε δυστυχώς στατιστικά που να δείχνουν τις ιδιαίτερες ταξίκες και ηλικιακές συμπεριφορές- να πουν σε όλο αυτό το τεράστιο παιχνίδι εξαιπτώσης -αυτό άλλωστε είναι ο κοινοβουλευτισμός- ένα βροντερό άντε και... Αυτό είναι μια χαραμάδα.

Βεβαίως, η επιλογή αυτή ενισχύθηκε πολύ από το ότι ο κόσμος κατάλαβε ότι το ευρωκοινοβούλιο δεν παιζει κανέναν απολύτως ρόλο. Ομως, η τόσο μεγάλη αύξηση της αποχής δεν οφείλεται μόνο σ' αυτή την σωστότατη διαπιστωση. Οφείλεται και σε μια υποδομή που υπάρχει και δεν είναι άλλη από την αμφισβήτηση της αστικής πολιτικής από την πλατιές εργασιακές και της εργασίας, να συνετιστούν οι κυβερνώντες από τη δύναμη που θα εισπράξουν τα αριστερά κόμματα, ακόμα και να ονοίξει ο δρόμος για κατακτήσεις, αρκεί τα ποσοστά να είναι καλά.

Δεν μας αρέσει καθόλου να κινδυνολογίζουμε. Άλλα να, εκεί, απέναντι μας, στήνεται πάλι το νέο σκηνικό πάνω σ

23-24 Ιούνη στον ΔΣΑ
Διημερίδα της Επιπροπής Συνταγματικών
Δικαιωμάτων Μελών του ΔΣΑ
«ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ
ΤΗΣ ΑΝΤΙΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ»
(με αφορμή της πολιτικές δίκες)

Νικητής η αποχή

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

σμα μια μέρα μετά τις εκλογές). Οι Πασόκοι που έβγαιναν στα τηλεοπτικά πάνελ (εντυπωσιακή η απουσία του Βενιζέλου, αλλά και του Λαζαρίδη) πάρσιζαν μάταια να απαλύνουν κάπως τον πόνο από τη συντριβή με διάφορες δικολαβίες, ανάμεσα στις οποίες κορυφαία ήταν αυτή του Πάγκαλου: πρόβλημα θα είχαμε αν το νούμερο ήταν διψήφιο (αυτός ο άνθρωπος το 'χει στον οργανισμό του να γίνεται συνέχεια ρόμπτα).

Το ΠΑΣΟΚ έχει χοντρό πρόβλημα. Ο Γιωργάκης λειτουργεί ως απόλυτος μονάρχης και θέλει να παραγκωνίσει όλους τους βαρύνους. Να τους μετατρέψει σε γελωτοποιούς στην αυλή του. Θα τον αφήσουν; Δεν το νομίζουμε. Μέχρι να κάνουν το συνέδριο θα δούμε πολλά στο χώρο του ΠΑΣΟΚ. Ο Βενιζέλος έχει προσωπική στρατηγική. Κάποια κέντρα (ψιθυρίζεται για Λαζαράκη και Μπόμπολα) πρωθυπουργεί τη Διαμαντοπούλου, η οποία φέτος ήταν και η καλεσμένη στη μυστική συνεδρίαση της λέσχης Μπίλντεμπεργκ. Στη γνώνια περιμένουν στελέχη όπως ο Ακης, ο Λαζαρίδης, ο Γιάννος, ο Ευθυμίου και τα ορφανά του Σημίτη. Ουδείς απ' αυτούς θέτει θέμα γηρεσίας, αλλά και ουδείς είναι διατεθειμένος να απεμπολήσει το προσωπικό πολιτικό κεφάλαιο που έχει συσσωρεύει μετά από τόσα χρόνια. Οι εξελίξεις αναμένονται συναρπαστικές και ο δάμαλος ήδη παραγώνει τις σαπάνιες στο Μαξίμου και στη Ραφήνα.

◆ Ο Περισσός πανηγυρίζει για την οριακή αύξηση του ποσοστού του κατά 0,8%. Ομως, αυτή η αύξηση είναι μαγική εικόνα. Γιατί σε απόλυτα νούμερα, η εκλογική του δύναμη (σε σχέση με τις ευρωεκλογές του 1999) αυξήθηκε μόνο κατά 18.000 ψήφους, όταν σ' αυτές τις εκλογές είχαμε 300.000 περισσότερους εγγεγραμμένους ψηφοφόρους. Δηλαδή, δεν πήρε ούτε καν το ποσοστό που του αναλογεί από την αύξηση του εκλογικού σώματος. Αν αναλογιστούμε ότι τον αβαντάρισε ευθέως η αντιτσοβολική μερίδα του ΔΗΚΚΙ, ότι το ΠΑΣΟΚ είχε τα χάλια του και ότι ο ΣΥΝ καταβαραθρώθηκε, τότε κάθε άλλο παρά για επιτυχία μπορούν να μιλούν. Εκτός αν ως επιτυχία εννοούν μόνο τη μικρή αύξηση του ποσοστού και το μεγάλο άνοιγμα της φαλίδας από τον ΣΥΝ, οπότε πάσο. Ετοι σκέφτονται όμως. Με τυπικά κοινοβουλευτικό τρόπο και όχι με όρους κινήματος.

◆ Ο ΣΥΝ έπαθε χοντρή πλάκα την οποία μάλλον περίμεναν τα στελέχη του. Ο Κωνσταντόπουλος έκανε ότι περνούσε από το χέρι του για να φέρει τον ΣΥΝ στα πρόθυρα της διάλυσης. Στρατητοσάρισε το εγχείριμα του ΣΥΡΙΖΑ και άρχισε το φλερτ με το «υγιές» ΠΑΣΟΚ αναθερμαίνοντας τα «κεντροαριστερά» σενάρια. Τροφοδότησε τις φήμες για μεταπήδησή του στην προεδρία της Δημοκρατίας. Απομόνωσε το «αριστερό ρεύμα». Κι όταν η ήττα καταγράφηκε με μελανά γράμματα, ανακοίνωσε την απόσυρσή του, ανατροφοδοτώντας τα σενάρια της προεδροποίησής του και δίνοντας το έναντισμα στις διάφορες φράξεις (τάσεις τις αποκαλούν) να ξεκινήσουν έναν αγώνα για την κατάκτηση της προεδρίας, που θα κρατήσει τον ΣΥΝ σε μια λογική απόλυτης εωστρέφειας μέχρι το συνέδριο του Νοέμβρη. Εμας, βέβαια, δεν μας πέφτει λόγος, αλλά η μόνη δυνατότητα να επιβώσει ο ΣΥΝ ως αυτόνομο πολιτικό σχήμα είναι να πάρει την προεδρία κάποιος από το «αριστερό ρεύμα» (λέγε με Αλαζάνο) και να προσπαθήσει να συγκροτήσει πάλι και σε καλύτερες βάσεις τη «συμμαχία των προθύμων» (λέγε με ΣΥΡΙΖΑ ή όπως αλλιώς).

◆ Η «εξωκοινοβουλευτική αριστερά» πανηγυρίζει. Πήρε καμιά τριανταπενταριά χιλιάδες ψήφους! Ο απόλυτος κοινοβουλευτικός κρετινισμός. Καμιά αντιστοίχιση με κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες. Ψήφοι ψώφιοι σε μια ψφοφοδεή και ξεφτιλισμένη κοινοβουλευτική διαδικασία.

Ολα φαίνονται διαφορετικά από την Κυριακή το βράδυ. Κι όμως είναι αφόρητα ίδια. Οι καντριλλίες των αισικών πολιτικών δυνάμεων γίνονται σε συνθήκες κοινωνικού και ταξικούς αγώνες. Ψήφοι ψώφιοι σε μια ψφοφοδεή και ξεφτιλισμένη κοινοβουλευτική διαδικασία.

Ολα φαίνονται διαφορετικά από την Κυριακή το βράδυ.

Δύθηκε στη δημοσιότητα στις 15 Ιουνίου 2004 από το υπουργείο Δικαιοσύνης το σχέδιο νόμου για το Ευρωπαϊκό Ενταλματικό Σύλληψης και ταυτόχρονα για την τροποποίηση – συμπλήρωση του ν. 2928/2001, γνωστού και ως τρομονόμου, επαληθεύοντας τα σχετικά δημοσιεύματα των τελευταίων ημερών, σύμφωνα με τα οποία αφέσως μετά τις ευρωεκλογές και τα δύο νομοθετήματα επρόκειτο να πρωθηθούν για ψήφιση.

Ετσι, επιβεβαιώθηκαν οι πληροφορίες και τα δημοσιεύματα που έφερναν χρονικά την ψήφιση των νομοθετήματων αυτών αφέσως μετά τις ευρωεκλογές και μαζί επιβεβαιώθηκε και το παλιό δόγμα του **Νικόλα Μακιαβέλη**, σύμφωνα με το οποίο ο γηγέμονας επιτυχάνει όταν κάνει **δύο το κακό μαζεμένο και το καλό λίγο-λήγο**.

Από μία πρώτη ανάγνωση του σχεδίου νόμου σε ό,τι αφορά την τροποποίηση του ν. 2928/2001 και γενικότερα τη θέσπιση νέων διατάξεων για τη λεγόμενη αντιμετώπιση της **τρομοκρατίας**, σε εναρμόνιση με την απόφαση-πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ενωσης της 13/6/2002 προκύπτουν τα ακόλουθα:

1. Διεύρυνση ειδικής αντιμετώπισης ποινικών αδικημάτων – διαπότωση ορισμού τρομοκρατίας

Με το άρθρο 187Α που προστίθεται στον Ποινικό Κώδικα, τρομοκρατικές πράξεις μπορούν πλέον να διαπράττονται όχι μόνο από ομάδα αλλά και από μεμονωμένο τρομοκράτη.

Ετσι, ως τρομοκράτης μπορεί να χαρακτηρίστει **οποιοσδήποτε μεμονωμένος δράστης διαπράττει είτε κακούργηματα, όπως ανθρωποκτονίες, βαρίες ή θανατηφόρες σωματικές βλάβες, αρπαγές, εμπρησμούς, εκρήξεις, κλπ, είτε και πλημμελήματα, όπως π.χ. διακεκριμένη φθορά ή έννοια περιουσίας, νοθεία τροφίμων (όλα τα αδικήματα και κατηγορίες αδικημάτων, υπερβαίνουν τα 20 συνολικά και κατονομάζονται στο νομοσχέδιο) με τρόπο ή σε έκταση ή υπό συνθήκες που είναι δυνατόν να βλάψουν σοβαρά μία χώρα ή ένα διεθνή οργανισμό και με σκοπό να εκφοβίσει σοβαρά έναν αριθμό από την αντιμετώπιση, όπως γνωρίζουμε από τις πολιτικές δίκες πρόσφατα στη χώρα μας.**

Με άλλα λόγια, όταν ο σκοπός του δράστη λαμβάνεται υπόψη για να τον ενοχοποιήσει, τότε καθίσταται ισχυρός νομικά, ενώ όταν πρόκειτο να ληφθεί υπόψη για να τον αφελήσει, τότε θεωρείται ανεπαρκής.

2. Διπλασιασμός ή και πολλαπλασιασμός ελαχίστων ορίων απειλουμένων ποινών για αδικήματα «τρομοκρατίας σε σχέση με τα αντίστοιχα κοινά

Οι πράξεις οι οποίες χαρακτηρίζονται τρομοκρατικές, ακόμα και αν διαπράττονται από ένα άτομο, μόνο με τα παραπάνω κριτήρια πιμωρούνται αυστηρότερα από ό,τι μια κοινή εγκληματική πράξη. Στην πρώτη μάλιστα περίπτωση, θύμα συνήθως είναι πολιτικός ή γενικά πρόσωπο της εξουσίας, ενώ στη δεύτερη οποιοδήποτε πολίτης (βλ. Μανωλάδηκη: «Ελευθερία και Ασφάλεια», σελ. 199).

Συνεπώς η διαφορετική μεταχείριση δεν αντιστοιχεί ούτε στην αρχή της αναλογικότητας, ούτε στην αρχή της πρόληψης, ούτε στην αρχή της πρόσωπης δικαιού που θα αποδέχεται την πράξη.

α) Οπου μία πράξη του Κοινού Ποινικού Δικαίου τιμωρείται με πρόσκαιρη ποινή κάθειρξης, πράγμα το οποίο σημαίνει ελάχιστη ποινή 5 ετών, όταν αυτή η πράξη χαρακτηρίζεται τρομο-

ΝΕΟΣ ΤΡΟΜΟΝΟΜΟΣ

αναγωγή σε τρομοκρατική δράση της ανατρεπτικής αντικαπιταλιστικής πάλης, που σκοπό δεν μπορεί να έχει παρά την ανατροπή των πολιτικών και οικονομικών δομών της χώρας. Το ιδιώνυμο του Βενιζέλου ξαναζεί και βασιλεύει.

β) Ακόμα και στις πλημμεληματικές πράξεις, οι οποίες τιμωρούνται με ποινή φυλάκισης, η οποία μπορεί να ξεκινάει από το ελάχιστο των 10 ημερών, για τις τρομοκρατικές πράξεις, οξιστημένης στα 3 χρόνια. Εχουμε δηλαδή πολλαπλασιασμό του ελαχίστου ορίου της απειλούμενης ποινής, όταν μία πράξη χαρακτηρίζεται τρομοκρατική.

γ) Περιττό να επισημανθεί, ότι τιμωρείται με ισοβία μια τρομοκρατική πράξη, αν η αντίστοιχη εγκληματική, μη τρομοκρατική, τιμωρείται επίσης με ισοβία. Τούτο διότι δεν προβλέπεται να την ισοβία την αποτέλεσματα της ποινής.

3. Εξαιρετικές δυσμενείς διαιρέσεις για την παραγραφή και την υφ' όρον απόλυτη

Οι τρομοκρατικές πράξεις που απειλούνται με ποινή ισοβία προστίθενται με την αποτέλεσμα την παραγράφη του άρθρου 94, «αν τα εγκλήματα του συρρέουν προσαρμόσαντας την ποινή της π

Ο εφιάλτης γίνεται πραγματικότητα

μαίνει ότι το ελάχιστο όριο που είναι δυνατόν να επιβληθεί είναι δέκα μέρες. Στην προκειμένη περίπτωση, η παράγραφος 3 του 187A προβλέπει ότι «**όποιος με εξαίρεση τις περιπτώσεις που ορίζονται στην παρ. 8 απειλεί σοβαρά με την τέλεση του κατά παρ. 1 εγκλήματος που έτοι προκαλεί τρόμο τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών**».

Ετσι, λοιπόν, έχουμε και εδώ πολλαπλασιασμό του ελάχιστου ορίου της απειλούμενης ποινής για το αδίκημα της απειλής, όταν αντικείμενο της απειλής είναι η τέλεση τρομοκρατικής πράξης και μάλιστα έχουμε και τη φαιδρή -κατά τη γνώμη μου- διάταξη που συμπληρώνει την προηγούμενη, ότι η απόπειρα του εγκλήματος αυτού δεν είναι αξόποινη. Και τη λέω φαιδρή, επειδή απόπειρα απειλής ούτε προβλέπεται στην απειλή του Κ.Π.Δ. ούτε νοείται. Ετσι, λοιπόν, η διάθεση του νομοθέτη να δειξει την δήθεν καλή του πρόθεση, η οποία δεν τιμωρεί την απόπειρα, εκφεύγει του πεδίου της στοιχειώδους σοβαρότητας.

6. Ορισμός τρομοκρατικών ομάδων - Ευθεία ποινικοποίηση αντικαθεστωτικής δράσης

Με την παρ. 4 του ίδιου άρθρου διευρύνεται η έννοια της διωξης των τρομοκρατικών πράξεων που διαπράττονται από ένα πρόσωπο, όταν το πρόσωπο αυτό «**συγκροτεί ή εντάσσεται ως μέλος σε δομήμενή και με διαρκή δράση ομάδα από τρία η περισσότερα πρόσωπα που δρούν από κοινού με σκοπό να τελέσει το έγκλημα της παραγάφου 1**».

Πρώτη παρατήρηση. Αν και για τον χαρακτηρισμό της πράξης ως τρομοκρατικής δεν ορκεί ο σκοπός, αλλά προσαπατείται και η τέλεση εγκλήματος «**με τρόπο ή σε έκταση ή υπό συνθήκες που είναι δυνατόν να βλάψουν σοβαρά μία χώρα ή ένα διεθνή οργανισμό**», για τον χαρακτηρισμό μιας ομάδας ως τρομοκρατικής και συνεπώς για τον χαρακτηρισμό του μελούς της ως τρομοκράτη και για όλες τις εξ αυτού συνέπειες αρκεί ο σκοπός και μόνο.

Αλλη μία επιλεκτική χρήση του σκοπού του δράστη ως κριτηρίου ποινικής του αντιμετώπισης, που μπορεί κάλλιστα να σημάνει ότι κάθε αντικαπιταλιστής είναι τρομοκράτης και κάθε αντικαπιταλιστική οργάνωση είναι τρομοκρατική.

Δεύτερη παρατήρηση. Εξακολουθεί, όπως και με τον ν. 2928/2001, να **ποινικοποιείται η συμμετοχή στην οργάνωση** έστω και χωρίς τη διάτραξη αδικημάτων, ενώ διευρύνεται η ποινικοποίηση εις βάρος των μελών της ομάδας ακόμα και για αδικήματα τα οποία δεν διαπράττονται από την ομάδα, αλλά διαπράτ-

τονται από ένα μέλος της ομάδας, αρκεί να χαρακτηρίζονται ως τρομοκρατικές πράξεις.

Ετσι, λοιπόν, με τον προηγούμενο τρομονόμο 2928/2001 είχαμε ποινικοποίηση της ένταξης και συμμετοχής σε τρομοκρατική οργάνωση η οποία διαπράττει αδικήματα και εδώ έχουμε ποινικοποίηση της ένταξης και συγκρότησης σε ομάδα, της οποίας ακόμη και ένα μόνο μέλος διαπράττει τρομοκρατικά αδικήματα.

7. Αυστηρή τιμωρία των «διευθυντών»

Με την παρ. 5 οποίος διευθύνει την κατά την προηγούμενη παρ. τρομοκρατική οργάνωση τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον 10 ετών. Ενώ το απόλοιμο της οργάνωσης τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι 10 ετών, δηλαδή από 5 μέχρι 10 χρόνια, ο διευθυντής (όποιος διευθύνει, αναφέρεται επί λέξει στο νομοσχέδιο) τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον 10 ετών, άρα μέχρι 20.

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να πούμε ότι η διάταξη αυτή αποτελεί την υλοποίηση μιας πολιάς εξαγγελίας, ότι στο νέο τρομονόμο θα περιληφθεί ειδικότερη διάταξη η οποία θα καθιστά βαρύτερη την ποινή του αρχηγού και έτσι με την έννοια και τη διατύπωση του διευθύνοντος αποφεύγονται κατασκευές αποτυχημένες στην πρόσφατη εμπειρία των πολιτικών δικών, όπως η ηθικός αυτουργός, αρχηγός κ.α.

Βεβαίως, η έννοια του διευθυντή στην ιδία αυθαιρεστά. Θα έλεγε κανείς ότι είναι παρέμνη είτε από το εμπορικό δίκαιο, με την έννοια του διευθύνοντος συμβούλου, είτε από το διοικητικό δίκαιο, εν πάσῃ περιπτώσει είναι σαφώς θέμα υποκειμενικής κρίσης και εν τέλει θέμα αυθαιρεσίας εκείνου που θα κρίνει, αν κάποιο μέλος της ομάδας είναι διευθυντής της, ώστε να τιμωρείται διπλάσια από τα άλλα μέλη της.

Σε κάθε περίπτωση το χρίσμα του διευθυντή είναι ένα σπουδαίο όπλο εκβιασμού προς παραγωγή «μεταφεληθέντων», υπό την απειλή έως και 20ετούς κάθειρξης για το τίπποτα.

8. Ποινικοποίηση συμπάραστασης, κοινωνικών και πολιτικών σχέσεων

Με την παρ. 6, ποινικοποιείται και η **παροχή πληροφοριών** και η οικονομική ενίσχυση από οποιονδήποτε σε οργανώσεις ή σε άτομα τα οποία τελούν τρομοκρατικές πράξεις:

Και όχι απλώς ποινικοποιείται αλλά τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι 10 ετών, εξίσου με ότι προβλέπεται και για τα μέλη μιας τρομοκρατικής οργάνωσης. Προκειται για μία ρύθμιση η οποία στην ουσία ποινικοποιεί το φρόνημα, ποινικοποιεί τις κοινωνικές σχέσεις, ποινικοποιεί τις πολιτικές σχέσεις, δεν ποινικοποιεί αδικήματα τα οποία δεν διαπράττονται από την ομάδα, αλλά διαπράτ-

τονται από ένα μέλος της ομάδας, αρκεί να χαρακτηρίζονται ως τρομοκρατικές πράξεις.

Αναβιώνει η καταδίωξη των συνοδοπόρων και η τρομοκρατία του α.ν. 509/1947.

Κατά τα λοιπά, θα πρέπει να πάρει κανείς πολύ σοβαρά υπόψη τη διαβεβαίωση του αρμόδιου υπουργού, ότι πρωταρχική βούληση ήταν η να διαχωρίστει η τρομοκρατία από την νόμιμη άσκηση κατοχυρωμένων δικαιωμάτων.

9. Αναβάθμιση ποινικής μεταχείρισης εμμέσως τρομοκρατικών αδικημάτων

Ακόμη, καθίστανται διακεριμένες οι κλοπές, ληστείες, πλαστογραφίες και άλλα οικονομικά αδικήματα, όταν αυτά αποσκοπούν στην προπαρασκευή τρομοκρατικών ενεργειών. Αυτός δηλαδή ο οποίος ληστεύει προκειμένου να χρηματοδοτήσει μία τρομοκρατική οργάνωση ή για να βρει τα αναγκαία οικονομικά μέσα προκειμένου να διαπράξει ένα από τα χαρακτηρίζομενα ως τρομοκρατικά εγκλήματα τιμωρείται βαρύτερα από τον κοινό ληστή. Αντίστοιχα, ο κλέφτης από τον κοινό κλέφτη, ο πλαστογράφος από τον κοινό πλαστογράφο κ.ο.κ.

Βέβαια, και το δικαιώμα στην περιουσία προσβάλλεται εξίσου είτε όταν ο σκοπός του δράστη π.χ. της ληστείας είναι να καταστρέψει της πολιτικές δομές μιας χώρας, είτε όταν έχει άλλα κίνητρα. Ομως ο νομικός μας πολιτισμός από τον οποίον απορρέουν τέτοιοι είδους σκέψεις μάλλον ετοιμάζεται να εγκαταλείψει τα εγκόσια.

10. «Δημοκράτες μη φράσθε, δεν σας καταδίκουμε»

Με την παρ. 8 του ίδιου άρθρου ορίζεται και αρνητικά η τρομοκρατική πράξη και διατύπωνται η εξαίρεση: «**Δεν συντά τρομοκρατική πράξη κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων του άρθρου αυτού η τέλεση ενός ή περισσότερων από τα εγκλήματα των προσταστών της πρόσωπου του οποίου είναι αποτελεσματική**».

Εκεί δηλαδή που μπορεί να προσδιοριστεί στενά μια πεπερασμένη κατηγορία δικαιωμάτων υπέρ των οποίων έχει το δικαίωμα ο δράστης να αποσκοπεί στην άσκηση θεμελιώδους απομικής, πολιτικής ή συνδικαλιστικής ελευθερίας ή άλλου δικαιώματος προβλεπόμενου στο Σύνταγμα ή στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (Ν.Δ. 53/1974, ΦΕΚ A/256)».

Στο σημείο αυτό είναι σχολιαστέα τα εξής:

α) Η προσπάθεια διατύπωσης εξαιρέσεων από τον κανόνα της τρομοκρατικής πράξης και γενικά του αρνητικού προσδιορισμού του (τού τι δεν είναι τρομοκρατική πράξη), πρώτον επιβεβαιώνει την ένοχη συνεδρηση του νομοθέτη και δεύτερον

την αδυναμία του να ορίσει τις τρομοκρατικές πράξεις κατά τρόπο συγκεκριμένο, ο οποίος να μην είναι αδριστος και αυθαίρετος.

Δεν είναι χωρίς νόημα στο σημείο αυτό να επισημανθεί και πάλι ότι σε κανένα κείμενο διεθνούς νομικής σύμβασης δεν έχει κατορθωθεί να διατυπωθεί χωρίς αντιρρήσεις και με επιτυχία κοινά αποδεκτός ορισμός της έννοιας τρομοκρατίας. Γιατί πολύ από την προηγούμενη συνομισθείσα συνεδρίαση του Π.Κ., έτσι όπως αναφέρεται το ισχύον άρθρο 187A Π.Κ., που θεσπίστηκε με το ν. 2928/2001, επεκτείνονται όλες οι ουσιαστικές και δικονομικές ρυθμίσεις του τρομοκρατίας.

Με το άρθρο 187B του Π.Κ., έτσι όπως αναφέρεται το ισχύον άρθρο 187A Π.Κ., που θεσπίστηκε με το ν. 2928/2001, επεκτείνονται όλες οι ουσιαστικές και δικονομικές ρυθμίσεις του τρομοκρατίας. Με την εξαίρεση των αδικημάτων που καταστήθηκαν προφανώς αδικημάτων στο β

κτάκτο στρατοδικείο No 2

■ 67η μέρα, Τρίτη, 15.6.2004

Κόλαση! Μόνο αυτή η λέξη μπορεί να περιγράψει αυτά που συνέβησαν σήμερα στην αίθουσα του έκτακτου τρομοδικείου του Κορυδαλλού. Ενα απέραντο μπάχαλο, χωρίς αρχή, αλλά με σίγουρο το τέλος: την επιδιωκόμενη καταδίκη των κατηγορούμενων. Ας δούμε αναλυτικά τι έγινε.

Με την έναρξη της συνεδρίασης, η υπεράσπιση Τσιγαρίδα ζητάει να αναγνωστεί ο γερμανικός νόμος ο σχετικός με τη διαχείριση και τη χρήση των αρχείων της Στάζι, τον οποίο η ίδια μπήκε στον κόπο να μεταφέρει και να καταθέσει στο δικαστήριο. Πρόκειται για ένα νόμο που απειλεί τη δικαστική χρήση των αρχείων και ειδικά εκείνων που αναφέρονται σε πρόσωπα. Οπως επίσης απειλεί, με απειλή σοβαρών ποινών, την παράδοση τέτοιων αρχείων και σε ιδώτες και σε αρχές. Είναι αυτός ο νόμος που έχει εμποδίσει τη χρήση των αρχείων της Στάζι (όπως τα έχουν επεξεργαστεί οι Αμερικανοί, πριν επιστρέψουν τημήα τους στις ομοσπονδιακές γερμανικές αρχές) σε όλα τα ευρωπαϊκά δικαστήρια που μέχρι στιγμής έχει γίνει προστάθεια να χρησιμοποιηθούν. Οπως καταλαβαίνετε, βάσει αυτού του νόμου, που ψηφίστηκε το 1991 και συμπληρώθηκε αρκετές φορές στη συνέχεια, όχι μόνο ο Ζήσης δεν θα μπορούσε να πάρει με νόμιμο τρόπο αρχεία της Στάζι, αλλά ούτε οι κρατικές αρχές της Ελλάδος. Η πρόεδρος αδημονεί, διότι χάνεται χρόνος με την ανάγνωση του νόμου. Το μόνο που ενδιαφέρει πια το δικαστήριο είναι να τελιώσει άρον-άρον η δίκη μέχρι τις 2 Αυγούστου, για να μην αποφυλακιστούν οι τρεις προφυλακισμένοι κατηγορούμενοι. Εποι, με τη συνάντηση και της υπεράσπισης, διαβάζονται μόνο ορισμένα άρθρα του νόμου, ενώ για τα υπόλοιπα διαβάζονται απλά οι τίτλοι τους.

Στη συνέχεια, η πρόεδρος ανακοινώνει ότι θεωρούνται αναγνωστέα τα έγγραφα της Στάζι που έχουν έρθει με δικαστική συνδρομή, ορισμένα από τα οποία έχουν ήδη αναγνωστεί. Τα υπόλοιπα θεωρούνται μεν αναγνωστέα και είναι στη διάθεση των παραγόντων της δίκης, αλλά επειδή δεν αφορούν τους κατηγορούμενους δεν χρειάζεται και να διαβαστούν! Ολοι καταλαβαίνουμε πού πάρει η βαλίτσα. Η πλειοψηφία των «εγγράφων Στάζι» μιλάει για το ΠΑΣΟΚ, το ΚΚΕ και τον Κόκκολη. Δεν θέλουν, λοιπόν, να τα διαβάσουν, όχι μόνο για την αποφυγή εντυπώσεων, αλλά και για να μην υπάρχει σύγκριση και έλεγχος αξιοπιστίας. Γιατί, βέβαια, ή είναι αξιόπιστα στο σύνολό τους τα περιβόητα αρχεία ή όχι. Δεν μπορεί να είναι αξιόπιστα μόνο για κάποιους από τους κατηγορούμενους και αναξιόπιστα για το ΠΑΣΟΚ, το ΚΚΕ και τον Κόκκολη.

Η υπεράσπιση κρατάει την ψυχραιμία της και ζητά να τους πει η πρόεδρος ποια οικριώς έγγραφα θεωρούνται αναγνωστέα, ποιες είναι οι αιτήσεις δικαστικής συνδρομής που υποβλήθηκαν για τη χορήγηση τους και ποιες οι απαντήσεις που δόθηκαν από τις γερμανικές αρχές με επισυναπτόμενα τα συγκεκριμένα έγγραφα. Η πρόεδρος απαντά αόριστα, ότι οι απαντήσεις των γερμανικών αρχών υπάρχουν σε κάθε φάκελο. Η υπεράσπιση επιμένει να της δοθούν αντίγραφα αυτών των απαντήσεων.

Ο εισαγγελέας Πατσής βρίσκεται αλλού (σημάνει την ειδηση). Αρχίζει να αγορεύει μέντο προς τον Ζήση, τα έγγραφα του οποίου αποτελούν «τον ακρογωνιαίο λίθο της ακροσηματικής διαδικασίας! Και αν ακόμα κτήθηκαν παρανόμως -καταλήγει- δεν υπάρχει δικονομικό πρόβλημα και μπορούν να αποτελέσουν αποδεικτικά μέσα! Η πρόεδρος δαγκώνεται και τον διακόπτει, λέγοντάς του ότι δεν γίνεται συζήτηση για την κατάθεση του Ζήση και τα έγγραφα που αυτός έφερε, αλλά μόνο για τα έγγραφα που ήρθαν με δικαστική συνδρομή». Ο κ. Πατσής «ξυπνάει» και σταματάει την αγόρευσή του. Ο αναπληρωτής εισαγγελέας προτίμα να μη μιλήσει. Η πολιτική αγωγή ζητάει να αναγνωστούν και άλλα έγγραφα που ανέσυρε η ίδια από τη δικογραφία, χωρίς να μπορεί να προσφέρει στιδηπότε για τον τρόπο που αυτά τα έγγραφα μπήκαν στη δικογραφία.

Η υπεράσπιση επιμένει σε ένα και μοναδικό αίτημα: ποια έγγραφα είναι αυτά και πού είναι τα αποδεικτικά στοιχεία ότι ήρθαν στην Ελλάδα με διαδικασίες δικαστικής συνδρομής; Εχουμε πιλήρη σύγχυση και εμείς και οι κατηγορούμενοι για τα έγγραφα στα οποία αναφέρεστε, λένε οι συνήγοροι. Και τότε η πρόεδρος πετάει την πρώτη βόμβα: «Αυτά τα έγγραφα βρέθηκαν με προσωπική έρευνα δική μου στο γραφείο του ειδικού εφέτη ανακριτή, ένα μήνα μετά την έναρξη της Στάζι (όπως τα έχουν επεξεργαστεί οι Αμερικανοί, πριν επιστρέψουν τημήα τους στις ομοσπονδιακές γερμανικές αρχές) σε όλα τα ευρωπαϊκά δικαστήρια που μέχρι στιγμής έχει γίνει προστάθεια να χρησιμοποιηθούν. Οι κατηγορούμενοι πολύ καλά, ότι την περασμένη Πέμπτη η πρόεδρος δήλωνε ότι στο τετραήμερο της διακοπής (λόγω ευρωεκλογών) θα τακτοποιήθουν τα έγγραφα της Στάζι για να διαπιστωθεί πώς εισήχθησαν στη δικογραφία, σε συνεργασία με τον ειδικό εφέτη ανακριτή και τον αρμόδιο εισαγγελέα. Τελικά, ποια είναι η αλήθευτα; Ανακάλυψε και ξεσκορτάρισε η ίδια τα έγγραφα ένα μήνα μετά την έναρξη της δίκης ή τα τακτοποιήσεις και ελεγχεί την προσελευσή τους στο τετράμερο της διακοπής;

Ο Α. Κωνσταντάκης αναρωτιέται γιατί δεν δόθηκαν τα έγγραφα στην υπεράσπιση από τον ειδικό εφέτη ανακριτή και προειδοποιεί το δικαστήριο ότι με την απόφασή του δίνει το πάτημα για να δικαιωθούν οι κατηγορούμενοι από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, που έχει σαφή νομολογία για το ζήτημα της χρήσης των αρχείων μυστικών υπηρεσιών. Εκπροσωπώντας δε προσωρίνεται τον Κ. Αγαπίου (μέχρι να έρθουν οι συνήγοροί του που έχουν καθυστερήσει) ωρτάει πού αναφέρεται το όνομά του στα λεγόμενα αρχεία της Στάζι. «Έχει αναγνωστεί το σχετικό έγγραφο», απαντά απενευτή τη πρόεδρος και μένουμε και πάλι όλοι κάγκελο. Γιατί όχι μόνο δεν έχει διαβαστεί κανένα σχετικό έγγραφο, αλλά και γιατί γνωρίζουμε ότι στα βρομερά αρχεία της Στάζι το όνομα του Κ. Αγαπίου δεν αναφέρεται πουθενά. Αναφέρεται μόνο κάποιος «Φιλίππη» και το ψευδώνυμο αυτό αποδίδεται στον Κ. Αγαπίου. Η πρόεδρος με την απάντησή της έδειξε καθαρά τι απόψη έχει για την ενοχή του Αγαπίου και πόσο την ενδιαφέρει η αλήθευτα ακόμα και από τα αρχεία της Στάζι.

Το δικαστήριο διακόπτει και όταν επανέρχεται, η πρόεδρος ανακοινώνει ότι εμένει στις προηγούμενες αποφάσεις του για τα λεγόμενα έγγραφα Στάζι. Θεωρεί αναγνωστέα εκείνα που αναφέρονται στον κατάλογο της εισαγγελίας με αριθμό 18. Ορισμένα από αυτά αναγνωστείν, ενώ των υπόλοιπων η ανάγνωση κρίνεται περιττή.

Η υπεράσπιση εξακολουθώντας να διατηρεί την ψυχραιμία της ωρτάει πότε αναγνώστηκαν αυτά τα έγγραφα και η πρόεδρος απαντά ότι αυτό έγινε στις 17 Μάρτη. Στο κέντρο Τύπου αρχίζουμε να αναρωτίσμαστε πότε έγινε τέτοιο πρόγραμμα και δεν το πήραμε χωριπάρι. Γιατί το μόνο που θυμόμαστε να έχει διαβαστεί είναι κάποια αποστάσματα από την περιβόητη έκθεση Ζήση. Αρχίζουμε να ψάχνουμε και τις σημειώσεις μας και τα ρεπορτάζ που δημοσιεύσαμε στις εφημερίδες μας. Δεν βρίσκουμε απολύτως τίποτα για ανάγνωση εγγράφων. Δεν διαβάστηκαν έγγραφα σε εκείνη τη συνεδρίαση, αλλά υπήρξε ένταση της υπεράσπισης και στη συνέχεια προσβολή των αρχείων της Στάζι ως πλαστών. Ελεγε χαρακτηριστικά ο Σ. Φυτράκης (αντιγράφουμε από το δικό μας ρεπορτάζ): «Οσο είναι καιρός επιστρέψτε στη σωστή δικονομική τάξη. Αυτός (δηλαδή ο Ζήσης) φέρνει διάφορα και λέει ότι του τα έδωσε ένας Πράστος βουλευτής. Και τα θεωρείτε έγκυρα σε εκείνη τη συνεδρίαση, αλλά υπήρξε ένταση της υπεράσπισης της συνέχεια προσβολή των αρχείων της Στάζι ως πλαστών, όπως γίνεται την περιλαμβάνει κανένα κατάλογο εγγράφων, ο μεν Μαύρος κάνει το πατάπι, η δε πρόεδρος επιστρέφει απογοητευμένη το χαρτί στο συνήγορο και επανέρχεται ως ναυαρχός στην άγρια θάλασσα του μπάχαλου.

λιτικής αγωγής έκαναν το πατάπι).

Η υπεράσπιση επανέρχεται με νηφάλιες και εμπειστατωμένες τοποθετήσεις. Εξακολουθεί να ζητάει τα επιτίσματα έγγραφα της αλληλογραφίας με την οποία έγινε η δικαστική συνδρομή, αλλά απάντηση δεν παίρνει. Συμβαίνει μάλιστα το εξής εκπληκτικό. Κάποια απογεύεται ο Ν. Δαμασκόπουλος και διαβάζει ένα τέτοιο έγγραφο, απαντητικό των γερμανικών αρχών, από το οποίο δικοπέας του ιδίου και των συνηγόρων του Ζερβομπέας είπε ότι δεν παίρνει υπόψη του αρχεία της Στάζι. Και κατέληξε με την πρόταση: αφού ανοίξατε το βόθρο να τον καταπούμε όλο και όχι μόνο να μηρίσουμε το άρωμά του.

Το δικαστήριο διακόπτει για πάνω από μια ώρα και όταν επανέρχεται, η πρόεδρος ανακοινώνει ότι εμφένει στην απόφασή του και θα διαβάσει τα έγγραφα. Άλλαξε, δηλαδή, από που πριν τη διακοπή είλεγε η ίδια η πρόεδρος, ότι κάποια αναγνώστηκαν προτότυπα στο βάθρο της Στάζι. Και κατέληξε με την πρόταση: αφού ανοίξατε το βόθρο να τον καταπούμε όλα τα έγγραφα της Στάζι και τα θεωρείτε οι κατάλογοι των γερμανικών αρχών, από την πρόσ

ως «έγγραφα Ζήση» και να τελειώνει η ιστορία. Το δικαστήριο μπλοφάρισε και προσπάθησε να τα περάσει ως έγγραφα της Στάζι που ήρθαν με δικαστική συνδρομή και όταν η μπλόφα δεν έπιασε, οι δύο εισαγγελείς το γύρισαν στο καλαματιανό: τί μας νοιάζει πώς ήρθαν, έγγραφα είναι, είμαστε υποχρεωμένοι να τα διαβάσουμε και το δικαστήριο θα τα συνεκτιμήσει στο τέλος!

Πόσα έγγραφα θα διαβάσουν όμως; Εγώ έχω ένα τεράστιο πάκο στο γραφείο μου -λέει ο Σ. Φυτράκης- εσείς τί πάκο έχετε; Γιατί η πρόεδρος κρατάει μπροστά της ένα μικρό πάκο, καμία σαρανταριά σελίδων. Εγώ έχω 3.000 σελίδες, εσείς πόσες έχετε; ρωτάει ο Χρ. Τσιγαρίδας.

Η πρόεδρος δείχνει εντελώς πελογωμένη. Δεν καταλαβαίνει καν τι της λένε. Εμφανίζεται σοβαρό πρόβλημα επικοινωνίας, όταν η κ. Μπριλλή, με ύφος θριαμβευτικό, σαν τη μαμά που τσικώνει το παιδάκι επί αυτοράρων σε κάποια ζαφολιά, λέει στους υπερασπιστές: Αρα τα έχετε τα έγγραφα, γιατί κάποιοι συνάδελφοι σας λένε ότι δεν τα έχουν και θελουν κατάλογο! Επιστρέψαντας όσα αποθέματα υπομονής διαθέτουν οι υπερασπιστές το κάνουν λιανά: Από τη φάση της ανάκρισης αικόμα μας έδωσαν ένα πάκο χαρτιά, αλλά δεν μας έδωσαν κανένα διαβιβαστικό των γερμανικών αρχών που να λέει πώς έχει έρθει το κάθε χαρτί στη δικογραφία. Αυτό θέλουμε να ελέγξουμε και μετά να τα διαβάσετε όλα. Δεν λέμε ότι δεν έχουμε τα χαρτιά -εδώ τα έχουμε όλα- αλλά ότι δεν γνωρίζουμε την προέλευσή τους. Πώς μπήκαν στη δικογραφία; Υπάρχουν κάποια με δικαστική συνδρομή και αν ναι ποια; Ολα τα όλα τι προέλευση έχουν; Σας λέμε ότι πρόκειται για έγγραφα χωρίς ταυτότητα.

Σε κατάσταση απελπισίας η πρόεδρος διακόπτει και πάλι. Υστερά από μισή ώρα το δικαστήριο επανέρχεται στην έδρα μόνο και μόνο για να ανακοινώσει ότι διακόπτει για αύριο (μισή ώρα πριν τις 3). Ολα πια είναι φανερά. Δεν έχουν κανένα αποδεικτικό στοιχείο και γι' αυτό διακόπτουν για να δουν τι θα κάνουν.

Ας συνοψίσουμε τα συμπεράσματα από αυτή τη μέρα που αναδείχτηκε σε μια από τις πιο σοβαρές από την αρχή της δίκης. Το δικαστήριο προσπάθησε να παραπλανήσει τους συνηγόρους και να μπάσει από το παράθυρο στη δίκη επιλεκτικά κάποια από τα κωλόχαρτα της Στάζι (χωρίς καν να τα αναγνώσει μάλιστα). Κωλόχαρτα την προέλευση των οποίων και το ίδιο αγνοεί. Κωλόχαρτα που ουδέποτε χρησιμοποιήθηκαν στη φάση της ανάκρισης, για να μπορούν οι κατηγορούμενοι να υπερασπιστούν τον εαυτό τους και έναντι αυτών, όπως ορίζει η ΕΣΔΑ και ο ΚΠΔ. Ενώ, λοιπόν, ουδέποτε χρησιμοποιήθηκαν αυτά τα κωλόχαρτα στη φάση της ανάκρισης, ουδέποτε ρωτήθηκαν γι' αυτά οι κατηγορούμενοι, όταν κλήθηκαν να απολογηθούν, ενώ δεν χρησιμοποιήθηκαν ούτε από το Συμβούλιο που έβγαλε το βούλευμα ούτε από τον εισαγγελέα Μύτη που έκανε την εισήγηση προς το Συμβούλιο, εμφανίστηκαν ως αναγνωστέα έγγραφα στον κατάλογο που έφτιαξε η εισαγγελία για τη δίκη. Κι αυτή, όμως, η αιφνιδιαστική εμφάνιση τους έγινε με τον πιο άθλιο τρόπο. Χωρίς ποτέ να κάνει η εισαγγελία αυτό που αποτελεί αυτονότητη υποχρέωσή της: να περιγράψει με σαφήνεια αυτά τα έγγραφα ένα προς ένα (και όχι με μια αφηρημένη παραπομπή σε δυο φακέλους που δεν έχουν κανένα κατάλογο περιεχομένων) και να αναφέρει την προέλευσή τους, τον τρόπο απόκτησή τους από τις διωκτικές αρχές, στις οποίες προϊστάται η εισαγγελία.

■ Χρήστος Τσιγαρίδας

«Κανένας πράκτορας δεν μπορεί να λεκιάσει την επαναστατική τιμή του ΕΛΑ»

Το δικαστήριο πήρε μια κατά πλειοψηφία απόφαση. Δεν πιάει όμως να είναι ιστορική απόφαση. Ακούσαμε το σκεπτικό της μειοψηφίας. Δεν ακούσαμε το σκεπτικό της πλειοψηφίας. Είναι ιστορική απόφαση γιατί νομίζω πως ανοίγει τους ασκούς του Αιδίου. Καταργεί το δικαιοκράτημα της Αστικής Δημοκρατίας, καταργεί το θεσμό της Αστικής Δικαιοσύνης, καταργεί εσάς τους δικαστές. Ερχεται σαν κερασάκι στην τούρτα του νέου αντιτρομοκρατικού νόμου που καθιερώνει σαν παραβατική συμπεριφορά την αλληλεγγύη (δίνεις χρήματα σε μια απεργία, σε μια επιτροπή... μπορεί να συλληφθείς σαν τρομοκράτης) και δημιουργεί έναν καινούργιο τύπο ενόχου, που η παραβατική του συμπεριφορά θα είναι ό,τι σκέππεται.

Από όντας και πέρα δεν χρειάζονται μάρτυρες, αποδεικτικά στοιχεία, δεν λειτουργεί η αρχή της ιθικής απόδειξης. Αρκεί ένας υπάλληλος ή κάποια δικαστική συνδρομή κάποιας μυστικής υπηρεσίας, για να δικαστεί ο οποιοσδήποτε και να τιμωρηθεί με εξοντωτικές ποινές.

Κοιτάχτε σε τι κακρική κατάσταση μπλέξαμε. Δεχτήκατε να διαβάσετε εκτιμήσεις από τα στοιχεία της ΣΤΑΖΙ, της ελβετίδας εισαγγελέα Ντελ Πόντε, που θέλησε να χρησιμοποιήσει εναντίον τεσσάρων Ελβετών στοιχεία από αυτά τα αρχεία, όμως τα ελβετικά δικαστήρια τα απέρριψαν σαν αναξιόπιστα και κατασκευασμένα, ως προερχόμενα από μυστικές υπηρεσίες. Απελευθέρωσαν τους κρατούμενους, ούτε καν από δίκη δεν τους πέρασαν.

Σας φέραμε εδώ αποφάσεις γερμανικών δικαστηρίων που λένε τα ίδια. Σας φέραμε το γερμανικό νόμο που απαγορεύει τη χρήση αυτών των στοιχείων από τις αρχές ασφαλείας και τα δικαστήρια. Είναι βέβαιο, από όλα όσα κατατέθηκαν εδώ, ότι έχουν αποκτήσει παράνομα και αφού η CIA ήταν ο πρώτος κατέχων, η πιθανότητα για σας, η βεβαιότητα για μένα, είναι να έχουν χαλκευθεί.

Τι ελπίζω από σας. Ελπίζω στην απόφασή σας να βρείτε τον τρόπο να τα απαξιώσετε, λέγοντας ότι ναι μεν λόγω δικαστικής συνδρομής είσαστε υποχρεωμένοι να τα αναγνώσετε, όμως δεν μπορούν να συνεκτιμήσουν, σαν προερχόμενα από μυστικές υπηρεσίες.

Τί είναι όμως αυτά τα περίφραμα «αρχεία ΣΤΑΖΙ»; Είναι υλικό που προσπάθησε να μαζέψει, όπως κάθε μυστική υπηρεσία, για τους πολιτικούς σχηματισμούς και τις επαναστατικές οργανώσεις εκείνων των κρατών που την ενδιέφεραν. Από πού έπαιρνε αυτά τα στοιχεία; Σας διάβασα δυο άρθρα της «Καθημερινής», που λένε ότι η Στάζι έπαιρνε τα στοιχεία από όλες τις άλλες μυστικές υπηρεσίες, ιδιαίτερα από την ελληνική, από την Ιντερπόλ -που τις έπαιρνε και αυτή από τις ίδιες πηγές-, από τις εφημερίδες, από την προστεώντας πράκτορες.

Ενα δικαστήριο που στοιχειώδως σεβεται τους δικονομικούς κανόνες θα έπρεπε να πετάξει αυτά τα έγγραφα στα σκουπίδια. Για τυπικούς αλλά και ουσιαστικούς λόγους. Την περασμένη εβδομάδα η κ. Μπριλλή άφησε να φανεί ότι αυτό θα έκανε. Ενώ διάβασε τις καταθέσεις του ζεύγους Ντε Μαρσέλους, που έχουν ληφθεί με διαδικασία δικαστικής συνδρομής, για τα έγγραφα ΣΤΑΖΙ είπε πως θα ασχοληθεί το τετραμέρο, τακτοποιώντας τα και διερευνώντας το πώς θα εισήχθησαν στη δικογραφία. Τί μεσολάβησε και όλας η στάση της; Γιατί επιχειρήσει αυτή την άθλια μπλόφα (άθλια ακόμα και από τη τζογαδόρικη απόψη, γιατί δεν μπλοφάρεις όταν οι συμπαίκτες σου ξέρουν το φύλλο σου); Η απόφαση, όπως ακριβώς εκφωνήθηκε, είναι η έξης:

«Κατά πλειοψηφία το δικαστήριο αποφασίζει ότι ισχύει η εμμονή του στις προηγούμενες αποφάσεις και διατάζει την ανάγνωση όλων των αρχείων που έχουμε εδώ. Κατά την κρίση ενός μέλους του δικαστηρίου, λόγω αμφισβήτησης της γνησιότητας από την υπεράσπιση, δεν μπορεί να συναχθεί βεβαιότητα για την γνησιότητα και την αξιοπιστία των παρακάτω διαβιβασθέντων κατά εκατοντάδες, χωρίς τίτλο, οριθμό και ημεροχρονολογία και συντάκτη εγγράφων, αρχείων ΣΤΑΖΙ. Γ' αυτό θα έπρεπε να ανακληθεί η προηγούμενη απόφαση και να γίνει δεκτό το αίτημα της υπεράσπισης να μη γίνει ανάγνωση των εγγράφων, σύμφωνα με το άρθρο 364 παρ. 1 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και να μη γίνει ανάγνωση των παραπάνω εγγράφων με αριθμό 18». Είναι μια απόφαση ιστορική και στο σκέλος της πλειοψηφίας και στο σκέλος της μειοψηφίας. Δυο δικαστές πήραν το

Γράφουν ορισμένες εφημερίδες: «Φοβήθηκε ο Τσιγαρίδας μη διαβάστουν τα αρχεία που τον ενοχοποιούν». Τί να φοβηθώ; Ενα σημείωμα που γράφει NAME OF ANDREW: TSIGARIDAS, ενώ ένα άλλο χαρτί από τα αρχεία, το πληροφοριακό δελτίο που μεταφράστηκε και σας δόθηκε λέει ότι το όνομα είναι ANREW και το φευδώνυμο TSIGARIDAS και ότι δεν έχουν ίδεια πως βρέθηκε εκεί και ποιος είναι;

Μου λέει η πολιτική αγωγή: «Διαβάστε τι λέει η Ντελ Πόντε στη δικαστική συνδρομή». Ας την διαβάσουν αυτοί και θα δουν ότι τα συμπεράσματά της τα βγάζει από την ελληνοελβετική συνεργασία, όπως λέει. Δηλαδή οι Ελλήνες της έδωσαν τα στοιχεία, ονοματεπώνυμο, ημερομηνία γέννησης, τόπο κατοικίας κ.λπ. Πού να γνωρίζει η Ντελ Πόντε πού γεννήθηκα και πού κατοικώντας. Πρόκειται για τα γνωστά σενάρια του περίγυρου Παπαθεμέλη, που στάλθηκαν στην ελβετική αστυνομία από την οποία τα πήρε η Ντελ Πόντε.

Μα -λένε- η Ντελ Πόντε λέει... Λέει ότι της λένε οι ελληνικές αρχές ασφαλείας και ανακυκλώνεται πίσω σαν πρωτογενής πληροφορία, μυστηριωδώς αποκτείθησα, αλλά πάντω

Η ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΗ ΖΩΗ ΣΤΟ ΔΑΣΟΣ

«Τα παραμύθια δεν είναι αλήθεια
αλλά τουλάχιστον δεν είναι φέματα»
ΖΥΛΙΝΑ ΣΠΑΘΙΑ

Μια φορά κι έναν καιρό η Κοκκινοσκουφίτσα ήταν πολύ στεναχωρημένη. Κάποιος έγραψε στην Κόντρα (φ. 335) για τα ζωάκια των κινημάτων Ειρήνης και παρέπεμπε στην Κοκκινοσκουφίτσα, λέγοντας ότι αυτή γνωρίζει καλύτερα. Τότε η Κοκκινοσκουφίτσα πήρε χαρτί και καλημάρι σχάρας και πίνοντας το τσιπουράκι της, έγραψε το ακόλουθο γράμμα:

Σύντροφε

Οι απόψεις σου για τα ζώα που μετέχουν στα κινήματα Ειρήνης δεν με βρίσκουν καθόλου σύμφωνη. Θα ξεχνάς βέβαια τις μεγάλες διαδηλώσεις ΠΡΙΝ την επίδεση στο Ιράκ, όπου τα πολύχρωμα, χαριτωμένα ζωάκια ψυχαγώγησαν κάθε πικραμένο φίλο της Ειρήνης, της Αγάπης και άλλων κοριτσιών με σημαίες και με ταμπούρλα, μπροστά από κείνο το κτήριο που είναι δικό τους και δικό μας και οι πέτρες του βολεύονται μια χαρά κάτω απ' τα ξένα βήματα. Θα ξεχνάς ότι τραγουδούσαν δίκην χορωδίας κατηχητικού «Ω, ω, ω, εμείς δια ματήσουμε τον πόλεμο αυτό». Μετά τον πόλεμο ψιλοχάδηκαν, αφήνοντας μια εύγλωτη σιωπή και πολλά σκουπίδια από χαρτάκια και σάίτες πίσω τους, περιμένοντας την ομαλότητα, αφού πρώτα έκαναν το χρέος τους. Μην ξεχνάς ότι σαν ζωάκια του δάσους, έχουν κι αυτά τις δουλειές και τα προβλήματά τους και δεν μπορούν να έχουν διαρκώς τα φλάμπουρα και να βγαίνουν στις στράτες φορώντας λεβέντικα, στραβά τη σκούφια τους πάνω από τα κοράκου χρώμα μαλλιά (και ράμφη) τους.

Διακρίνω όμως μια γενικότερη δυσπιστία στα γραφόμενά σου, που φτάνει ως την απόρριψη, κι αυτό είναι κάτι που δια πρέπει να απασχολήσει κάθε Ασκητή της σεξουαλικής καταπίεσης. Το δάσος των ζώων, φίλε μου, διέπεται από νόμους που τα ζώα επικύρωσαν με την ενεργό φραγή στη συμμετοχή τους. Στο δάσος υπάρχουν φορείς (aids, ηπατίτιδας κ.λπ.), υπάρχουν οργανισμοί (ασπόνδυλοι, όπως π.χ. τα σκουλήκια, οσφυοκαμπτικοί κ.λπ.) και δεν μπορείς εσύ να αμφισβητείς την συμβολή τους στην υπέροχη τλεοπτική δημοκρατία την οποία απολαμβάνουμε. Κάποια ζωάκια έδωσαν ακόμα και τη ζωή τους για να είμαστε σήμερα σ' αυτή την προνομιακή δέση. Ξέρεις τί θα ήταν η Αδήνα αν ένα ζώο δεν άφηνε ανοιχτή την Κερκόπορτα για ν' αερίζεται η Πόλη; Μια επαρχιακή πόλη μέσα στη γκρίνια και τη μιζέρια δια ήταν. Ξέρεις πού δια ήταν η ανεργία αν δεν γινόταν το Πολυτεχνείο; Τί ξύλο δια τρώγαμε ακόμα, αν δεν έμπαιναν τέτοια δημοκρατικά κι ευαίσθητα ζωάκια στα σώματα ασφαλείας; Πόσες ώρες δια περίμενες για μια υπογραφή, αν δεν άλωναν τις δημόσιες υπηρεσίες οι τέως επαναστάτες γνωστοί μας που μας εξυπηρετούν; Πόσο τρωτός δια ήταν ο νομικός μας πολιτισμός χωρίς προέδρους που καταβροχθίζουν Αριστοτέλειδες και Γλάτωνες, χωρίς υπουργούς-ποιητές και ιδιαίτερους συμβούλους-λογοτέχνες;

Εσύ, φίλε μου, δέλεις έναν καλύτερο κόσμο και τον δέλεις, όπως κι ο Τζιμ Μόρισον, ΤΩΡΑ. Αυτό όμως δεν γίνεται, γιατί οι συνδρομητές cosmoallagής είναι πιθανόν απενεργοποιημένοι. Δοκιμάστε αργότερα. Ομως τα κινήματα ειρήνης, όπως και κάθε σώφρων οργανισμός, τον δέλουν αύριο. Μέσα από ζυμώσεις και δημοκρατικές διαδικασίες, για να εδραιωθεί καλύτερα στη συνείδηση των τηλεθεατών. Προς το παρόν απολαμβάνουν τη χαρά του οράματος και της συμμετοχής τους και περνάει ευχάριστα η ζωή τους στο δάσος, δίνοντας τη δέση τους σε νέα ζωάκια κ.ο.κ. (κι ούτω καδ' εξής σημαίνει αυτό, τί κώδικα οδικής κυκλοφορίας μου τσαμπουνάς;). Κι έτσι τα πάντα αλλάζουν παραμένοντας άδικα. Παράλληλα εξασφαλίζουν το μέλλον τους και την πνευματική τους τροφή, ελίσσονται και δημιουργούν, βάζουν τη λοβοτομημένη φαντασία σε προγράμματα επανέταξης, προβάλλοντας παράλληλα τη διαφορά και την υπερχή της φυλής τους. Άλλα πού να τα αντιληφθείς εσύ αυτά...

Επειδή ως Κοκκινοσκουφίτσα γνωρίζω από καλά δάση, σου λέω ότι τόσο ο υπερατλαντικός Λύκος όσο κι η γιαγιά-Εξουσία είναι ευαρεστημένοι από την ύπαρξη φορέων όπως τα κινήματα ειρήνης. Γ' αυτό κι ισχυροποιείται διαρκώς η δέση του δάσους μας τις εποχές του κυνηγιού. Κι αν δεν υπήρχαν τέτοια ζώα να μπαινοθριάνουν στα κρατικά χωράφια, αυτά δια ήταν ακόμα απρόσπιτα, αυταρχικά κι περιχαρακωμένα με συρματοπλέγματα. Ενώ τώρα, μπορούμε και σταματάμε πολέμους, μπορούμε και τραβάμε το πουλί μας ελεύθερα κι όπως γουστάρουμε, χωρίς την ιδιαίτερη εχδρότητα των αρχών του δάσους. Τώρα έχουμε πολυφωνία κι ισχυρή κυνωνική οργάνωση. Αν δεν είναι αυτή η πεμπτούσια της δημοκρατίας, τότε ποια είναι η εκτουσία; Τί δια ήταν το ΠΑΣΟΚ αν δεν δια ήταν πανελλήνιο (ΠΑ); Ενα ΣΟΚ δια ήταν. Τί δια ήταν το ΚΚΕ χωρίς το Ε, αν όχι ένα μονότονο, στρουδόμορφο κούκου; Τί δια ήταν η κυνωνία χωρίς τους φορείς που αναφέρω στο φύλλο 334; Τί δια ήταν η ΕΛ.Α.Σ. αν είχε αλλιώς τις τελείες; Ενα ρέμπελο αισκέρι του βουνού και του λόγγου; Κι αν δεν είχε το Σ; Με φρίκη το σκέφτομαι, ειδικά όσο ζυγώνει ο εφιάλτης της αποφυλάκισης της 3ης Αυγούστου, μια μέρα πριν από την 4η Αυγούστου και λίγες μέρες πριν την υλοποίηση του άλλου αυγουστιάτικου εδνικού μας οράματος.

Γ' αυτό, φίλε μου, μην λοιδορείς τα κουνήματα ειρήνης και τα φλόρουμ, γιατί εσύ δεν ξέρεις πόσο φριχτή δια ήταν η αεργία στα δάσος. Και πόσο άχρωμες οι πορείες χωρίς τα χάπενιγκς και τις μάσκες πάνω από τις μάσκες των προσώπων. Κάτσε και σκέψου, πριν η τηλεοπτική δημοκρατία εγκαταστήσει μηχανισμό on - off στα μυαλά όσων δεν κληρωθούν για απόκτηση πρώτης κατοικίας στη μαγευτική Λάρισα.

KOKKINOΣΚΟΥΦΙΤΣΑ

σία τους από άλλους πράκτορες, επίσης χωρίς ταυτότητα. Στις διαδρομές τους από τη Στάζι στη CIA και μετά πίσω στις κρατικές αρχές της ενοποιημένης Γερμανίας. Στην άρνηση των ευρωπαϊκών δικαστηρίων να τα χρησιμοποιήσουν. Στην άρνηση των ίδιων των ελληνικών δικαστικών αρχών να τα αξιοποιήσουν πτοινικά, ενώ τα έχουν στα χέρια τους από το 1994.

Ιδιαίτερα αναλυτική κι αξέιδια είναι στο σχολιασμό της η Τασία Χριστοδουλοπούλου. Κατακλύζει το δικαστήριο με κρίσιμα ερωτήματα: Γιατί διαβάστε αυτά τα έγγραφα, ενώ βιάζεστε να τελεώσει η δίκη πριν τους ολυμπιακούς αγώνες; Οχι βέβαια χάριν ψυχοαγωγίας ή από περιέργεια. Αν τα αρχεία ήταν αληθή κι δεδομένου ότι το ελληνικό κράτος τα έχει στα χέρια του από το 1994, γιατί άφησε να παραγραφεί η υπόθεση του Σαουδάραβα πρέσβη; Καλέι τους δικαστές να θυμηθούν τι έγινε με τους ελληνικούς φακέλους, που κάπηκαν και δεν δόθηκαν στη δημοσιότητα, επειδή, όπως είπε η τότε κυβέρνηση, περιείχαν κατασκευασμένα στοιχεία που έθιγαν ανθρώπους. Γιατί θεωρείτε -ρωτάει- ότι τα αρχεία μιας άλλης μυστικής υπηρεσίας, ενώς καθεστώτος που κατέρρευσε και τότε όλος ο δυτικός κόσμος πανηγύριζε, μπορεί να είναι αξιόπιστα; Τα ερωτήματα, οι συλλογισμοί και τα συμπεράσματα της συνηγόρου για την καταρράκωση του αστικού νομικού πολιτισμού, τώρα που έχουμε μπει στον αιώνα που η ασφάλεια θεωρείται ανώτερη από την ελευθερία, ενοχλούντων σφόδρα την πρόεδρο η οποία διοκτόπτει συνεχώς τη συνήγορο και της ζητάει να συντομεύσει. Η Τ. Χριστοδουλοπούλου καταφέρνει να διατηρήσει την ψυχραιμία της και να ολοκληρώσει το σχολιασμό της, αγκαλιάζοντας όλα τα θέματα που σχετίζονται με την ζουσανα αυτή υπόθεση.

Το συμπέρασμα της συνηγόρου είναι καρίο: τα αρχεία αυτά αναγνώστηκαν για δύο λόγους. Πρώτο, για να επιχειρηθεί να δημιουργηθεί μέσω του Τύπου η πεποιθηση ενοχής συγκεκριμένων κατηγορούμενων και να συκοφαντηθούν κάποιες πολιτικές πρακτικές ως σχετιζόμενες με μυστικές υπηρεσίες. Και δεύτερο, αν πειστεί η κοινωνία για τη προγούμενα, να χρησιμοποιηθούν αυτά τα αρχεία στην απόφαση του δικαστήριου, για τη θεμελίωση ενοχών και βαρύτατων πτοινιών. Το ίδιο οξύς υπήρξε ο Αρης Κωνστα-

ντάκης, που θύμισε τις πρόσφατες δηλώσεις του ανθύπατου Μίλερ ο οποίος δίνει γραμμή: αλλάξτε τον τρόπο σκέψης σας, αλλάξτε και το Σύνταγμά σας, γιατί μας ενοχλεί να αναγνωρίζετε δικαιώματα σε δύο σημεία υποδεικνύουμε ως τρομοκράτες. Πέρα από τα γενικά ζητήματα αρχών, ο συνήγορος επισημαίνει και κάτι αλλό πολύ σημαντικό. Στις καταθέσεις που παίρνει ο Διώτης, στο πλαίσιο δικαστικών συνδρομών, ρωτάει αν γνωρίζουν τη Μαίρη και τη Λένα του Ελλ. Πουθενά δεν υπάρχει Αθανασάκη ή σκέπτει Ειρήνη ή έστω Μυρτώ. Αυτή ανακαλύφθηκε αργότερα, για να υπάρχει και μια γυναίκα στον Κ. Αγαπίου.

Ο Χρ. Τσιγαρίδας, έκανε μια καθαρά πολιτική τοποθέτηση, την οποία παραθέτουμε ως γραφείο διεκπεραίωσεως εγγράφων που στέλνουν οι μυστικές υπηρεσίες. Καταργείται η ίδια η ακροστική διαδικασία. Σε «προαποφασισμένου» τύπου διαδικασίες εγώ δεν προτίθεμαι να συμμετάχω.

Η Ερ. Αθανασάκη είπε ότι όλη αυτή η διαδικασία με τα αρχεία Στάζι θυμίζει μια γκεμπελική διαδικασία. Για ποιο λόγο διαβάσαμε αυτά τα αρχεία μυστικών υπηρεσιών; Όλο το βούλευμα είναι στον αέρα. Μάρτυρες δεν κατέθεσαν τίποτα. Τα αρχε

ΚΟΝΤΡΑ

ΣΤΕ: «Οχι μεν, αλλά», στην εξίσωση επαγγελματικών δικαιωμάτων ΑΕΙ-ΤΕΙ

Ηχηρό χαστούκι στην “ανωτατοποίηση” των ΤΕΙ (έτσι τουλάχιστον όπως αυτή επιχειρήθηκε να παρουσιαστεί από τον τέως υπουργό Παιδείας Ευθυμίου και επιβληθεί ντε φάκτο) δίνει η πρόσφατη απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την οποία μπαίνει τελος στην εξομοίωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων ΤΕΙ με τους πτυχιούχους των ΑΕΙ. Το ΣΤΕ έκρινε οριστικά και αμετάκλητα ως αντισυνταγματικό το ΠΔ 318/1994 (το οποίο είχε εκδοθεί από τον τότε υπουργό Παιδείας Γ. Παπανδρέου), το οποίο προέβλεπε την αναβάθμιση των επαγγελματικών προσόντων των αποφοίτων τριών τμημάτων των ΤΕΙ (Πολιτικών Δομικών Εργαν., Πολιτικών Εργαν. Υποδομής και Τοπογραφίας της Σχολής Τεχνολογικών Εφαρμογών).

Το ΠΔ, μέσω του οποίου επιχειρούνταν η ουσιαστική ισοτιμία των χορηγούμενων πτυχίων ΤΕΙ με αυτών των Πολυτεχνίων, είχε προκαλέσει την οργή και αντίδραση του Τεχνικού Επιμελητηρίου, το οποίο έκανε και τη σχετική προσφυγή στο ΣΤΕ. Η δικαιοστική διαμάχη κράτησε δέκα χρόνια, κατά τη διάρκεια των οποίων η συ-

ζήτηση της προσφυγής του ΤΕΕ αναβλήθηκε 11 φορές με ευθύνη του υπουργείου Παιδείας, που έδειχνε μια χαρακτηριστική εμμονή στην υπεράσπιση αυτού του ΠΔ.

Σύμφωνα με δημοσιεύματα, το σκεπτικό της απόφασης του ΣΤΕ αναφέρει ότι οι συνταγματικές διατάξεις - που δεν εδίγισαν κατά την πρόσφατη αναθέρηση του συντάγματος - εισάγουν σαφή διάκριση μεταξύ των ΑΕΙ και των ΤΕΙ (έτσι όπως αυτά έχουν οργανωθεί με βάση τον ίδρυτικό τους νόμο 1404/83). Κατά συνέπεια η πλήρης επαγγελματική εξομοίωση των πτυχιούχων ΤΕΙ τριετούς φοίτησης με τους πτυχιούχους των ΑΕΙ οδηγεί σε ουσιαστική ισοτιμία των χορηγούμενων πτυχίων, κάτι που βεβαίως αντίκειται στο σύνταγμα. Το ΣΤΕ δέχεται ότι η εξομοίωσή τους δεν μπορεί να επιτευχθεί ούτε με την παράταση του χρόνου σπουδών (πέραν της τριετίας) και την αλλοίωση του προγράμματος σπουδών.

Θεωρεί δε ότι το ΠΔ 318/1994 προχώρησε σε συλλήβδην αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων ΤΕΙ γι' αυτό και είναι παρόντο. Αντίθετα, το ΠΔ, όφειλε να προσδιορίσει έναν κα-

τάλογο επαγγελματικών πράξεων, που να μπορούν να εκτελεστούν από τους πτυχιούχους ΤΕΙ, ανάλογα με το αντικείμενο και το περιεχόμενο σπουδών τους.

Σημειώνουμε ότι ενόψει της αναμενόμενης απόφασης για το ΠΔ 318/1994 (είχε προηγηθεί ανάλογη εισήγηση από τον Σύμβουλο Επικρατείας Παύλο Κοτσώνη), το ΣΤΕ είχε παγώσει και σειρά άλλων ΠΔ, με τα οποία το υπουργείο Παιδείας καθόριζε επαγγελματικά δικαιώματα πτυχιούχων ΤΕΙ (κυρίως σχολών παραλληλων με τα Πολυτεχνεία).

Το ΣΤΕ, δηλαδή επέλεξε να βάλει φρένο στην επαγγελματική εξομοίωση των πτυχιούχων ΤΕΙ με τους απόφοιτους των ΑΕΙ (και δή των Πολυτεχνίων) έτσι τουλάχιστον όπως αυτή πρωθυΐανταν, ώστε να αποφευχθεί και η αντιπαράθεση με την ισχυρότατη συντεχνία του ΤΕΕ.

Δεν παρέλειψε όμως να ανοίξει ένα άλλο παράδημο για τους επιτυχόντες στα ΤΕΙ μετά την έναρξη ισχύος του νέου νόμου για την “ανωτατοποίηση” των ΤΕΙ (ν. 2916/2001). Με άλλη πρόσφατη απόφασή του (την 1291/2003) έκρινε ως συνταγ-

ματικές τις διατάξεις του Ν.2916/2001 και μάλιστα κατά κάποιο τρόπο επιβεβλημένες από τις “μεταρρυθμίσεις που έλαβαν χώραν στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, στις οποίες αναπτύσσεται ήδη ενιαίος χώρος ανώτατης (πανεπιστημιακής και τεχνολογικής) εκπαίδευσης και τις ανάγκες της σύγχρονης οικονομίας και παραγωγής για επιστημονικά καταρτισμένα στελέχη”. Ο νομοθέτης δηλαδή, αναγνωρίζοντας τις ανάγκες του μεγάλου κεφαλαίου να ρυθμίσει όπως αυτό θελεί την τριτοβάθμια εκπαίδευση, παρουσιάζεται πρόθυμος να δώσει τη δική του συγκατάθεση, γνωμοδοτώντας τώρα υπέρ των νέων ρυθμίσεων των πολιτικών διαχειριστών του συστήματος. Ετσι με την ανωτέρω απόφαση κρίνει συνταγματική την διά του ν.2916/2001 μετατροπή των ΤΕΙ σε ανώτατα ιδρύματα, θεωρώντας ότι αυτά καταργούνται ως ανώτερες επαγγελματικές σχολές και ταυτόχρονα ιδρύονται ως ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, σύμφωνα με το πλαίσιο των διατάξεων του άρθρου 16 του συντάγματος. Οταν τα “ανωτατοποιημένα” ΤΕΙ επομένως θα αποκτήσουν όλα τα χαρακτηριστικά των ΑΕΙ (κα-

τάλληλο θεωρητικό υπόβαθρο σπουδών, υψηλού επιπέδου εργαστηριακή και πρακτική άσκηση, διεξαγωγή τεχνολογικής έρευνας, υψηλό επίπεδο διδασκαλίας, καθηγητικό προσωπικό ανάλογο των ΑΕΙ, οργάνωση μεταπτυχιακών κ.λπ.), τότε οι απόφοιτοί τους θα αποκτήσουν πιτυχία εξίσωμένα με αυτά των ΑΕΙ και συνεπώς και ανάλογα επαγγελματικά δικαιώματα. Και αυτό δε μπορεί να γίνει νωρίτερα από το 2008, όπως προκύπτει από τις μεταβατικές διατάξεις του νόμου της “ανωτατοποίησης”.

Οι προς τα τελευταία, τα ανώτατα δηλαδή χαρακτηριστικά των ΤΕΙ, εμείς διατηρούμε οισβαρές επιφυλάξεις. Γιατί είναι γνωστή η επιλογή και του ελληνικού καπιταλισμού να παράγει μισομορφωμένους - μισοειδικεμένους ανθρώπους με το χαμηλότερο δυνατό κόστος (είναι γνωστή η λειψότατη χρηματοδότηση των ΤΕΙ σε σχέση με αυτή των ΑΕΙ). Οπως επίσης είναι γνωστή, για τους λόγους αυτούς, η ευθυγράμμισή του με τις απαιτήσεις του ισχυρού ευρωπαϊκού κεφαλαίου, ευθυγράμμιση που επιβάλλει την υποβάθμιση των ίδιων των πανεπιστημιακών σπουδών στο επίπεδο αυτών τριετούς διάρ-

κειας (αποφάσεις Μπολόνιας, Πράγας, Βερολίνου κ.λπ.).

Γ' αυτό είναι σίγουρο ότι θ' ανοίξει, μετά το 2008, ένας νέος κύκλος προσφυγών στο ΣΤΕ από το ΤΕΕ ή τα Πολυτεχνεία, που θα διαπιστώνουν ότι τα ΤΕΙ εξακολουθούν να μην είναι ουσιαία ανώτατα.

Εκείνο που εμείς βλέπουμε να γίνεται είναι ένα επιφανειακό πασαλειμα, πολλές φορές με “ύποπτες” διαδικασίες (βλέπε κρίσεις καθηγητών ΤΕΙ) και το γενικό αποτέλεσμα να είναι μια ενοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης μέσα σ' ένα πλαίσιο όμως συνολικής υποβάθμισης και υποταγής σε μια ανελέητη αγορά.

Αν αυτή την ακαδημαϊκή και επαγγελματική εξομοίωση ονειρεύονται οι πτυχιούχοι ΤΕΙ τότε εμάς μας περισσεύει. Επειδή όμως δεν πιστεύουμε ότι υπάρχει νοήμων σπουδαστής ή εργαζόμενος με τέτοιες αυτοκαταστροφικές απόψεις, για μια αικόνη φορά προτείνουμε να διεκδικήσουμε την κατάργηση των ΤΕΙ, την ενιαία ανώτατη πανεπιστημιακή εκπαίδευση, τη γενναία κρατική χρηματοδότηση της δημόσιας παιδείας, το δικαίωμα στη δουλειά για όλους. Γιούλα Γεσούλη

Στρατιωτικοασφαλίτικο καθεστώς στο

Οπρώην υπουργός Γεωργίας Γ. Δρυς είχε αποφασίσει να επιβάλει, κρυφά από τον ελληνικό λαό και τους δημοσιογράφους, στους εργαζόμενους της Διεύθυνσης Δασικών Χαρτών (ΔΔΧ) το στρατιωτικοασφαλίτικο καθεστώς της δεκαετίας του '50. Η Διεύθυνση αυτή, ως αρμόδια για τη σύνταξη των δασικών χαρτών, εφοδιάζεται με χαρτογραφικό υλικό από τη Γεωργαρική Υπηρεσία Στρατού (ΓΥΣ) και όχι μόνο. Ως την στιγμή που επενέβη ο ανεκδίηγης Δρυς δεν είχε τεθεί θέμα ότι στο χαρτογραφικό υλικό υπάρχουν και απόρρητα στοιχεία και κατά συνέπεια πρέπει να επανεξεταστεί, αφού το ποσοστό συγκόμωσης αυξήθηκε από 15% σε 25% και πολλές εκτάσεις θα ξανακριθούν αν είναι δασικές ή όχι. Αυτό το αναφέρουμε γιατί έχουμε τη γνώμη ότι η απόφαση για φοικελώματα των εργαζόμενων της ΔΔΧ δεν είναι όσχετη από τις γενικότερες επιδιώξεις, που είναι η πρωθυΐα της Α.Τ.Ε.Ι. Τοιστούριδην να πάρει πίσω αυτά τα κατάπτυστα κείμενα, τρία τον αριθμό.

Μέχρι και τώρα, η δουλειά της σύνταξης και επικύρωσης των δασικών χαρτών πρωχώρυσε με ρυθμό χελώνας, γιατί έτσι το ήθελε η πολιτική γη-

σία του υπουργείου Γεωργίας. Να φανταστείτε ότι μέχρι τις αρχές Δεκέμβρη που ψηφίστηκε στη Βουλή (μόνο με τις ψήφους των βουλευτών του ΠΑΣΟΚ) ο δασοκτόνος νόμος, μόνο το 6% της δασικής γης είχε χαρτογραφηθεί και πιο λιγότερο είχε εγκριθεί από την πολιτική ηγεσία του υπουργείου Γεωργίας. Με το νέο δασοκτόνο νόμο κι αυτό το 6% πρέπει να επανεξεταστεί, αφού το ποσοστό συγκόμωσης αυξήθηκε από 15% σε 25% και πολλές εκτάσεις θα ξανακριθούν αν είναι δασικές ή όχι. Αυτό το αναφέρουμε γιατί έχουμε τη γνώμη ότι η απόφαση για φοικελώματα των εργαζόμενων της ΔΔΧ δεν είναι όσχετη από τις γενικότερες επιδιώξεις, που είναι η πρωθυΐα της Α.Τ.Ε.Ι. Τοιστούριδην να πάρει πίσω αυτά τα κατάπτυστα κείμενα, τρία τον αριθμό.

Πρώτο, είναι το έγγραφο με τίτλο «ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 2, ΔΟΜΗ ΔΕΛΤΙΟΥ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΤΗΤΑΣ, ΔΕΛΤΙΟΝ ΥΠΟΒΟΛΗΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΤΗΤΑΣ». Το έγγραφο αυτό καλείται να το συμπληρώσει και να το υπογράψει ο Διευθυντής της ΔΔΧ από τα παρακάτω άρθρα του Ποινικού

Η μπάλα δεν είναι πόρνη, πουτάνα και μάλιστα απ' τις μεγαλύτερες είναι*

Me αφορμή τη νίκη της Εθνικής μας επί της Πορτογαλίας στην πρεμιέρα του EURO (η οποία συνδυάστηκε, με πολύ καλή εμφάνιση), ένοιξε μια μεγάλη σύζητη για το επίπεδο του ελληνικού ποδοσφαιρίου. Μέχρι στιγμής έχουν γίνει τρεις εκπομπές σε μεγάλους ιδιωτικούς σταθμούς και είναι προγματικά πολύ διασκεδαστικό να βλέπεις παλιούς ποδοσφαιριστές, παράγοντες και προπονητές να εκθείαζουν τον Ρεχάγκελ (οι περισσότεροι από αυτούς ήταν αντίθετοι στην πρόσληψή του και απαιτούσαν την απομάκρυνσή του, όταν στην αρχή η ομάδα έκανε δυο άτυχα αποτελέσματα) και την Εθνική ομάδα.

Όλα αυτά βέβαια είναι απόλυτα φυσιολογικά σε μια χώρα σαν την Ελλάδα, όπου ακόμη οι μαλαικές είναι αφορολόγητες, και για ένα άθλημα σαν το ποδοσφαιρίου, με το οποίο στη χώρα μας ασχολούνται κυρίως τα λαμπραγματικά. Δεν θα υπήρχε λόγος να ασχοληθούμε από τη στήλη με τα δύο αικούστηκα σε αυτές τις εκπομπές (το πάνελ ήταν παρόμοιο σε όλες), αν το συμπέρασμα που έβγαλαν οι συμμετέχοντες και για το οποίο θα προσπαθήσουν να μας πείσουν τις επόμενες μέρες δεν ήταν ότι η Εθνική ομάδα είναι ο καθρέπτης του ποδοσφαιρίου μας και ότι η πορεία της στο EURO αποτελεί ελπίδα για την αναβάθμισή του.

Η θέση της στήλης είναι: Η πορεία της Εθνικής μας ομάδας πρώτο δεν έχει κομιά σχέση με το επίπεδο του ελληνικού ποδοσφαιρίου και δεύτερο θα είναι ανιστρόφως ανάλογη με τις εξελίξεις στο ελληνικό ποδοσφαιρίου. Σεκινάω την ανάλυση και ζητώ την προσοχή σας.

Η πορεία της Εθνικής μας δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να θεωρηθεί καθρέπτης του ελληνικού ποδοσφαιρίου και πολύ περισσότερο του ελληνικού πρωταθλήματος. Η καταξίωση του ποδοσφαιρίου μας χώρας δεν έρχεται από τις επιτυχίες της Εθνικής ομάδας, αλλά από τις επιτυχίες των συλλόγων της χώρας και το επίπεδο του πρωταθλήματος. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η Τσεχία. Η εθνική ομάδα της χώρας αυτής θεωρείται μια από τις καλύτερες στην Ευρώπη, όμως οι σύλλογοί της δεν έχουν να επιδείξουν κάποιες επιτυχίες και το πρωτάθλημά της απασχολεί μόνο τον Μπάτμπη το Σαββατοκύριακο, όταν ψάχνει να βρει αγώνες για να συμπληρώσει το κουπόνι του στοιχήματος, ενώ οι καλύτεροι παίχτες αγωνίζονται εκτός της χώρας τους. Στα παραπάνω θα πρέπει να προσθέσουμε και το γεγονός ότι στη χώρα αυτή σαν ενιαία Τσεχοσλοβακία υπήρχε και μια μακρόχρονη ποδοσφαιρική κουλτούρα, κάτι που λείπει

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

ομίλους είναι ανοιχτά όλα τα σενάρια.

Δύσκολο πράγμα η αυτο-

κριτική. Τους βάλι δώρο στελαμε στην Εθνική για να βάλει τα τεμάχια από τους Πορτογάλους και τελικά η ομάδα πήρε τη νίκη και μάλιστα με αρκετά εύκολο τρόπο. Το κυρίαρχο στοιχείο, όμως, στο παίχνιδι της Εθνικής ήταν η πολύ καλή ψυχολογία που είχαν οι παίχτες και αυτό είναι έργο του Ρεχάγκελ. Η ψυχολογία των ποδοσφαιριστών παίζει πολύ μεγάλο ρόλο για την εξέλιξη του αγώνα και σε αυτό τον τομέα ο προπονητής της Εθνικής τα κατάφερε περίφημα. Ο χώρος της στήλης δεν μας επιτρέπει να προχωρήσουμε σε διεξοδική ανάλυση για το αγωνιστικό σύστημα της Εθνικής (αυτό θα γίνει σε επόμενο φύλλο, όταν θα κάνουμε τον τελικό απολογισμό), όμως κομβικό σημείο ήταν η επιλογή του Ρεχάγκελ να παίξει με δύο επιθετικούς που κράτησαν ψηλά τους αμυντικούς της Πορτογαλίας, με αποτέλεσμα να "χαλαρώσει" η πίεση στο κέντρο. Στο μέλλον περισσότερες τεχνικές λεπτομέρειες και επιστρέψουμε στο κυρίως πάτωμα.

Το δεύτερο σημείο είναι η αρνητική επιδραση που θα έχει η πορεία της Εθνικής μας στο ελληνικό πρωτάθλημα, ανεξάρτητα από τις οικονομικές παραμέτρους που υπάρχουν σ' αυτό. Ενα από τα στοιχεία που κάνουν τους φιλαθλους να ασχοληθούν με το ποδοσφαιρό είναι και η ύπαρξη κάποιων ποδοσφαιριστών που αποτελούν μαγνήτη. Ας πάρουμε το παράδειγμα του Καρεμπέτ στον Ολυμπιακό. Ανεξάρτητα από τη σωματειακή τοποθέτηση του καθενός, όλοι συμφωνούμε ότι η ύπαρξη του στο ρόστερ των ερυθρολεύκων έδωσε κύρος στο ελληνικό πρωτάθλημα. Είναι νομίων απόλυτα φυσιολογική εξέλιξη (άλλωστε αυτό έχει αρχίσει να γίνεται), οι καλύτεροι παίχτες της Εθνικής ομάδας που θα διακριθούν στο ΕΥΡΟ να αποτελέσουν μεταγραφικούς στόχους ευρωπαϊκών ομάδων και να μην αγωνίζονται του χρόνου στο ελληνικό πρωτάθλημα. Υπάρχει κάποιος που να πιστεύει ότι δεν είναι μεγάλη απώλεια για τον Παναθηναϊκό και το ελληνικό ποδοσφαιρό η μεταγραφή του Σεϊταρίδη στην Πόρτο. Οι ποδοσφαιριστές που μπορούν να αποτελέσουν σημείο αναφοράς για τους φιλάθλους είναι μετρημένοι στα δάχτυλα και η κάθε "απώλεια" πολύ δύσκολα θα αναπτυληρωθεί.

Βέβαια, για την Εθνική ομάδα η συμμετοχή των ποδοσφαιριστών σε κορυφαία πρωταθλήματα της Ευρώπης θα έχει ευεργετική επιδραση (αυτό ήδη φαίνεται και χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελούν ο Δέλλας και ο Βρύζας), αφού αυτοί οι ποδοσφαιριστές θα έχουν τις απορραίτητες εμπειρίες για να ανταπέξελθουν στις υποχρεώσεις

από τη χώρα μας. Τέλος το παράδειγμα Τσεχία και επανερχόμαστε στα δικά μας, για να βγάλουμε το τελικό συμπέρασμα.

Καταρχήν, για να αποκτήσει μια χώρα ποδοσφαιρική καταξίωση θα πρέπει να έχει κάτι να επιδείξει και να "παίζει" το όνομά της στην πάτωσα. Για να επιτευχθεί αυτή η καταξίωση απαιτούνται φράγκα και μόνο φράγκα. Μόνο όταν πληρώσεις μπορεί να φτιάξεις ομάδες με καλό έμψυχο υλικό που να πρωταγωνιστεί και αυτό μάλλον απήθανο πρέπει να θεωρείται για τους ελληνικούς συλλόγους. Οσοι οι ελληνικές ομάδες θα είναι στην Κροατία με την Ελβετία και στο διπλό της Αγγλίας (σαν γνήσιος πατριώτης δεν έπαιξε τον αγώνα της Εθνικής μας, γιατί σύμφωνα με δήλωσή του δεν μπορούσε να βάλει στην τσέπη φράγκα που να προέρχονται από ήττα της ομάδας μας) και ενώ μέχρι τις καθυστερήσεις του ογώνα της Αγγλίας το έπαιξε extra large τύπος και κερνούσε τον κόδο, μετά τα δύο τελικά από τον Ζιντάν έβριζε θεούς και δαίμονες.

ΥΓ1: Η ήττα της Αγγλίας "πόνεσε" ιδιάτερα τη στήλη, όχι βέβαια εξαιτίας του κουβά που πήγαμε (μαθημένα άλλωστε τα βουνά στα χιόνια), αλλά γιατί η εμφάνιση της ομάδας ήταν τέτοια που άφηνε υποσχέσεις για κάτι πολύ καλό στο τουρνουά.

ΥΓ2: Αρκετοί είναι αυτοί που βγήκαν σε κανάλια και σταθμούς και έκαναν πλάκα στους γαύρους, εξαιτίας του ότι δεν υπήρχε παίχτης του Ολυμπιακού στην ομάδα που κέρδισε την Πορτογαλία. Προς στιγμή την πάτησε και η στήλη, επειδή από κεκτημένη τοχύτητα θεωρεί ακόμη παίχτη του Παναθηναϊκού τον Νικοπολίδη (θα μας πάρει πολύ χρόνο Αντώνη να σε συνηθίσουμε στα κόκκινα). Το γεγονός αυτό εξηγείται με καθαρά ποδοσφαιρικό όρους και το αναφέρω όχι για να κάνω πλάκα στους γαύρους, αλλά γιατί αποτελεί ένα επιπλέον επιχείρημα στην ανάλυση που έκανα παραπάνω. Η ομάδα του Ολυμπιακού ογκωνιστικά στηρίζεται στην πολύ καλή μεσαία και επιθετική της γραμμή, στις οποίες οι παίχτες που ξεχωρίζουν δεν είναι Ελλήνες, ενώ είναι σε δύο όγκους γνωστό το τεράστιο ομοντικό της πρόβλημα. Συνεπώς, σε μια ομάδα όπως η Εθνική μας, που έχει αμυντικούς προσανατολισμούς, οι πιθανότητες να υπάρχει παίχτης του Ολυμπιακού είναι μειωμένες. Η μη ύπαρξη παίχτη στην Εθνική από την καλύτερη για την πλειοψηφία των φιλάθλων ομάδα της χώρας αποδεικνύει περιστρέφοντας το επίπεδο του ελληνικού πρωταθλήματος.

■ Πίτερ Σίγκαλ
Κάθε φορά πρώτη φορά

■ Νόρμαν Τζουΐσον Συνωμοσία Θανάτου

Ενδιαφέρον πολιτικό θρίλερ με θέμα έναν, ηλικιωμένο πλέον, Γάλλο ναζί, ένοχο δολοφονίας επτά Εβραίων στη διάρκεια της γερμανικής κατοχής στη Γαλλία, ο οποίος ζει αιώνιμος και ξεχασμένος στην επαρχία, ωστόσου μια νέα έρευνα ξεκινά εναντίον του με βάση ένα καινούργιο νόμο, ενώ παράλληλα γίνεται στόχος άγνωστων εκτελεστών.

Η αξία της ταινίας έγκειται σε τρία θέματα: Πρώτον, πολλοί από τους συνεργάτες των ναζί σ' όλες τις ευρωπαϊκές χώρες όχι μόνο γλίτωσαν τις διώξεις αλλά αποτελέσαν στηρίγματα των νέων κυβερνήσεων. Δεύτερον, όπως και στο «Άμην» του Κώστα Γαβρά, καταδεικνύεται και εδώ ο επαίσχυντος ρόλος της καθολικής εκκλησίας, η οποία υπέθαψε με πολλούς τρόπους τους εγκληματίες πολέμου. Τρίτον, η ειρηνική μάσκα του υπερήλικα, πίσω από την

οποία κρύβεται ένας δολοφόνος που νομίζει ότι είναι αιθώσι, δεν μπορεί να θέτει ηθικολογικά διλήμματα περί ενοχής, συγγνώμης κτλ.

Κατά τα άλλα, πρόκειται για μια ταινία αρκετά συμβατική, με σεναριούκα κενά και σύγουρα όχι τόσο πολυεπίπεδη, όσ

ΚΟΝΤΡΑ

**Βρε, σαν θα πεθάνω, θάψτε με και ρίχτ' οχτώ μολότοφ,
τι 'ναι κουφάλες οι αστοί κι αυτοί κι οι μπιστικοί τους**

**Δευτέρα 14/6/2004 - μετεκλογικό πρωϊ:
Οσο ξημερώνει, φεύγει η μεθαδόνη...**

◆ «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΠΟΛΗ - (ΒΟΛΟΣ): Του νοσοκομείου-φάρμασμα, που άγνωστο πότε θα λειτουργήσει, προσβάλλει πλέον τη νοημοσύνη μας. Του FBI και της MOSSANT που ήρθαν κιόλας να σιγουρέψουν ότι η πόλη μας δεν είναι άντρο τρομοκρατών. Των χιλιάδων ανέργων, υποαπασχολούμενων, εργαζόμενων «λάστιχο». Του πανθεσσαλικού σταδίου που «κουκουλώνει» την έλειψη σοβαρής αθλητικής υποδομής σε σχολεία, χωριά και γειτονιές των θεσσαλικών πόλεων. Των εκατομμυρίων ευρώ (φαντάσματα και αυτά) για την βιτρίνα και μόνο της μικρής μας πόλης». (Από προκήρυξη της «Συνέλευσης Κεντρικής Ελλάδος ενάντια στους Ολυμπιακούς). (Γιατί και η περιφέρεια έχει δικαίωμα στην ανέχεια...).

◆ «Τα φαντάσματα που διαπιστώνονται στη ζωή του γερμανικού, γαλλικού ή ιταλικού σοσιαλισμού, στα οποία αναφέρεται ο Λένιν, προέρχονται από μια σαφώς καθορισμένη κοινωνική βάση, του αστικού κοινοβουλευτισμού. Και εφόσον ο κοινοβουλευτισμός αυτός είναι γενικά το ειδικό φυτώριο όλων των σημερινών οπορτουνιστικών τάσεων του σοσιαλισμού της δυτικής Ευρώπης, ενστέρει επίσης ιδιαιτέρως τις αποδιοργανωτικές τάσεις του οπορτουνισμού. Ο κοινοβουλευτισμός όπως υφίσταται στη Γαλλία, την Ιταλία και τη Γερμανία δεν συντηρεί μόνο τις πασίγνωστες φευδοιθήσεις του σημερινού οπορτουνισμού... Άλλα επιπλέον, διαχωρίζοντας στις τάξεις του σοσιαλιστικού κόμματος, τους διανοούμενους από

■ COCA-COLA

«Η Φλόγα μας ενώνει τον κόσμο!»

Η Coca-Cola, επίσημος χορηγός της Ολυμπιακής Αμποδηρομίας «Αθήνα 2004», έχει την τιμή να συνοδεύει την Ολυμπιακή Φλόγα και στην παγκόσμια πορεία της, συμμετέχοντας ενεργά και συμβάλλοντας στη μετάδοση του μηνύματος «Η Φλόγα μας ενώνει τον κόσμο!». Η Coca-Cola, όμως, έδωσε την ευκαιρία και σε μια οικογένεια Ελλήνων από την Ημαθία να συνοδεύει την Ολυμπιακή Φλόγα στο Σίδνεϊ και να βιώσει από κοντά τις μοναδικές στιγμές που προσφέρει η λαμπαδηρομία.

Ο Γιώργος Μιχελόπουλος, νικητής των διαγωνισμών της Coca-Cola, συνοδεύεται από τα παιδιά των συντρετέκει στο ταξίδι της Ολυμπιακής Φλόγας στην Αυστραλία.

Ο Γιώργος Μιχελόπουλος, ο πρώτος από τους 5 νικητές του διαγωνισμού «Η Φλόγα μας ενώνει τον κόσμο. Ταξιδέψτε μαζί της», βρέθηκε στην εορταστική εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο Μπράιτον Λε Σεντς, μια πόλη με έντονη παρουσία Ελλήνων. Ιδιαίτερα ουγκιστημένος, κρατώντας πάντα μια ελληνική σημαία, συμμετείχε, μαζί με χιλιάδες κόσμου, στη γιορτινή αυτή απόδοσφαιρα.

Θελει και σχόλιο;

τους εργάτες και τοποθετώντας τους ως κοινοβουλευτικούς, σε κάποιο βαθμό υπεράνω των εργατών, ο κοινοβουλευτισμός δημιουργεί ένα πεδίο ευνοϊκό για την πρακτική ανάπτυξη των φευδαισθήσεων αυτών. Τέλος, οι πρόσδοι του εργατικού κινήματος καθιστούν

τον κοινοβουλευτισμό εφαρμόριο για τον πολιτικό καριερισμό και για το λόγο αυτό παραστηρούμε να σπεύδουν κάτω από τις σημαίες του σοσιαλιστικού κόμματος αρκετοί φιλόδοξοι και αρκετοί αποτυχημένοι του αστικού κόσμου» (P. Λούξε-μπουργκ: «Σοσιαλισμός και δη-

παρόλο που η Ιορδανία έχει δεχτεί επανειλημένα επικρίσεις για παραβιάσεις των ανθρώπινων δικαιωμάτων....

Είναι φανερό ότι οι Αμερικανοί είναι έτοιμοι να κάνουν το παν για να συλλάβουν υπόπτους και να εξαφαλίσουν τη μεταφορά τους σε ένα περιβάλλον όπου μπορούν να τους αποσπάσουν πληροφορίες όσο το δυνατόν συντομότερα.... Ο ακριβής αριθμός των φυλακισμένων που κρατούνται από τους Αμερικανούς και τους συμμάχους τους είναι άγνωστος. Ωστόσο, αμερικάνοι αξιωματούχοι υποστηρίζουν ότι περισσότεροι από 3.000 μαχητές έχουν συλληφθεί μετά την 11η Σεπτέμβρη....».

μοκρατία». (Εκτός από τους «Αθλιους» του Ουγκώ, υπάρχουν και οι... πτωμάθιοι).

◆ Οργανώσου στην KNE (ένα βήμα μπρος, πόσα βήματα πίσω;).

◆ «Ανατροπής ΜΕΡΑ» (τίτλος του «Πριν», 13/6/2004). (Το γελοίον του πράγματος)

◆ Και γελούτερον εάν διαβάσει κανείς τη συνέντευξη Μήτου στην «Ε» (1/6/2004).

◆ Η ζωή και η μιζέρια σε αντιπαράθεση.

◆ Λεβέντης και Βεργής (οι αιθεροβάμονες) σάρωσαν.

◆ 20.900 ψήφους το Μ-Λ (από μπρος): τώρα να δεις ενδοσκόπηση.

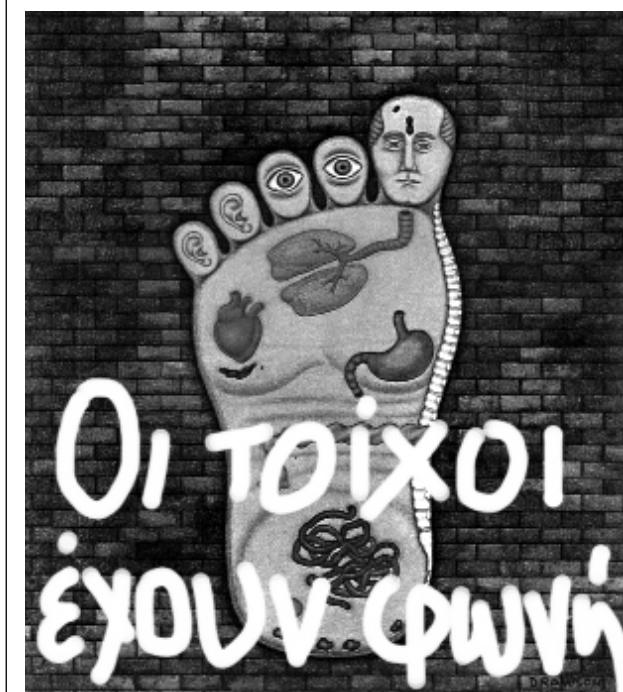
◆ Το σύνολο (λοιπόν) του πολιτικού φάσματος είναι υπέρ της (μιας ή άλλης) Ευρώπης...

◆ Ο Ζολώτας ζει! (όχι ο Ξενοφών, αυτός ψόφησε. Ο άλλος με τα κοσμήματα ζει).

◆ Πόσα πλήρωσε το ΚΚΕ για τις δύο «σφήνες» στα κεντρικά δελτία του ANTENA και του ALPHA;

◆ «Είναι όμως πραγματικά αδύνατο η «αριστερά του Φόρουμ» να βοηθήσει στο ελάχιστο τους εργαζόμενους, όσο επιπλέον να ντύνεται τα πολιτικά ρετάλια των «συνδικάτων», να συμπεριφέρεται ως δορυφόρος της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας και των ρεφορμιστών» (ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΑΛΗ, Ιούνιος 2004). Πώς το λένε αυτό, ρε γαμώτο; Μαλακία, οπορτουνισμό, γκαργαούγκα, τροτσισμό, άι κιου ραδικιού. (Πώς, πες μου, πώς);

Βασιλης

◆ Ευρωεκλογές 2004 - Δύναμη για την Ελλάδα στην Ευρώπη (ΠΑΣΟΚ)

Από τη μια βλέπεις το νέο αίμα: Ανδρουλάκης, Μάνος, Δαμανάκη, Ανδριανόπουλος, Ματσούκα και γελάς. Από την άλλη βλέπεις τους μεγαλόσχημους, ξεδοντιασμένους Πασόκους και κλαις. Αναρωτιέσαι. Από πού την αντλεί τελικά τόση δύναμη το ΠΑΣΟΚ; Μα από τον Γιωργάκη φυσικά. Η μαμά του τού πταίρνει και Μίλκο.

◆ Ψήφισε ΚΚΕ. Εχει νόημα, μήνυμα, αξία

Για να μη λέτε ότι με τα ανεβασμένα ποσοστά του ΚΚΕ τίποτα δεν θα αλλάξει. Για να μην είσαστε τελείως αντιδραστικοί. Σας παραθέτω αυτούσια την απόδειξη του εσφαλμένου συλλογισμού σας. Στα «Νέα» (14/5), μία μέρα μετά τις εκλογές, 14 ψηφοφόροι, 14 ψηφοφόροι με ονοματεπώνυμο και φωτογραφία (ρεπορτάζ έξω από τις κάλπες) παραθέτουν τους λόγους που ψήφισαν. Ακούστε τον Μ.Λ. (όποιος ενδιαφέρεται για το πλήρες ονοματεπώνυμο, για να του στείλει κανένα λουκούμι, να γλυκαθεί ο άνθρωπος, να ψάξει στα «Νέα»): «Ψήφισα για να αποκτήσουμε και εμείς τον κατώτερο μισθό, των 1100 ευρώ, που ισχύει στην Ευρώπη». Γι' αυτό ψήφισε. Παρακάτω κάνει και την ανάλυσή του. «Πάντως, αν και πίστευα πως η ένταση των προηγούμενων εκλογών θα είχε κουράσει τον κόσμο και δεν θα υπήρχε μεγάλη προσέλευση, η μικρή ουρά στο εκλογικό μου τμήμα με διέψευσε»... Κάνει επαναστατική διαπαίδαγωγή των μελών του ο Περισσός. Τους μαθαίνει όμως να πιάνουν και το σφυρό του κόσμου. Διατυπώνοντας ρεαλιστικά αιτήματα. Και καταλαβαίνοντας τις διαθέσεις του.

◆ Ολες και όλοι ψηφίζουμε, Γυναίκες για μια άλλη Ευρώπη - Δημοκρατική, Φιλειρηνική, Κόκκινη, Πράσινη, Μωβ

Οι καλές αυτές κυρίες. Οι προερχόμενες από την Αριστερά. Θα πάρουν τα πινελάκια τους, τις μπογιές τους και θα βάψουν την Ευρώπη κόκκινη, πράσινη, μωβ. Οπους και όπως εσείς θέλετε. Το εργοστάσιο του Παπαστράτου μωβ, ας πουύμε. Ετσι, για το χαβαλέ. Ο Παπαστράτος που είναι μέσα δεν μας πειράζει. Απ' έξω να βάψουμε το κτήριο. Να φαίνεται όμορφο. Να πάρουμε και καμία επιχρήγηση από το Δήμο, από τη Νομαρχία, από την ΕΕ. Νέος όνεμος στην πολιτική. Μ' αυτά και μ' αυτά, όμως, καμία εξηνταριά χιλιάδες ψήφους του κόψων του Κωνσταντόπουλου. Για να μάθει να κάνει λουμπτινές. Γίνεσαι μετά σεξιστής ή δε γίνεσαι;

◆ Πάρτο αριστερά, θα βρεις (ΣΥΝ)

Το σχολιάσμε προεκλογικά το σύνθημα. Άλλα δεν μπορούμε να μην επανέλθουμε μετά την εκλογική επίδοση του ΣΥΝ. Τέτοιο μαύρο ούτε ο Κύρκος δεν έτρωγε. Καλά, εκείνος έπαιζε και φυσαρμόνικα. Είχε μια άλλη ποιότητα. Ο Νίκος, όμως, παίζει κανένα όργανο; Του Κύρκου του έμεινε μόνο η φυσαρμόνικα. Παρά τη φιλότιμη προσπάθεια του Χαρίλαου. Του Νίκου τί θα του μείνει; Λένε πρόεδρος της Δημοκρατίας. Μαύρος πρόεδρος της Δημοκρατίας. Πατριώτες, στα όπλα! Το έθνος κινδυνεύει!! Εντάξει, ρε παιδιά, υπερβολές. Σοφότερη είναι η ελληνική παροιμία «κάθε κατεργάρης στον πάγκο του».

Δίκτυο μυστικών φυλακών

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5 στης φυλακές στο Μπακού στο Αζερμπαϊτζάν και σε άγνωστες τοποθεσίες στην Ταϊλάνδη. Πάρα πολλοί πιστεύεται ότι κρατούνται στην αμερικανική αεροπορικ

■ Το ΣΤΕ πέταξε το μπαλάκι στον Παυλόπουλο

Να σταματήσει η ομηρία των συμβασιούχων

Εδώ και τώρα να υιοθετηθούν οι θέσεις Βενιζέλου

Μέχρι την Πέμπτη 17 Ιούνη, ο Π. Παυλόπουλος ήταν υποχρεωμένος να στελει την Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας τις απαντήσεις του στα 12 ερωτήματα που του έθεσε μετά την πρώτη συζήτηση που έγινε στην Ολομέλεια πάνω στο σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος για τους συμβασιούχους. Το μεσημέρι της ίδιας μέρας, πληροφορθήκαμε από τον υπεύθυνο του γραφείου τύπου του υπουργού ότι οι απαντήσεις θα σταλούν πράγματι την ίδια μέρα στο ΣΤΕ και πώς δεν πρόκειται να διαφρεύσουν επιλεκτικά (εμείς έτοις κι αλιώς κλείσαμε την ύλη μας το βράδυ της ίδιας μέρος).

Από την πρώτη στιγμή που δημοσιοποιήθηκε το σχέδιο ΠΔ αποκαλύψαμε ότι με τις ρυθμίσεις του εξαιρέται η συντριπτική πλειοψηφία των συμβασιούχων από το δικαίωμα να μετατρέψουν τις συμβάσεις έργου ή ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις αορίστου χρόνου. Αποκαλύψαμε ακόμη ότι η νομική θεμελίωση που επιχειρήθηκε από τον Π. Παυλόπουλο για τη συνταγματικότητα του άρθρου 9 του σχέδιου ΠΔ (είναι το άρθρο με το οποίο μπαίνουν οι προϋποθέσεις για την αυτόματη μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου ή έργου σε αορίστου), στην εισηγητική του έκθεση, ήταν σκόπιμα γραμμένη στο γόνατο, ενώ ο υπουργός αναθάρρησε μετά την αρχηγικού τύπου παρέμβαση του Ε. Βενιζέλου στο ΣΤΕ στις 26 Μάη, με την οποία θεμελιώνει αναλυτικά τη συνταγματικότητα του άρθρου 9. Αυτή η θεμελίωση, βέβαια, ήρθε κατόπιν εορτής, αφού διατυπώθηκε μετά την απώλεια της πολιτικής δισχείρισης της καπιταλιστικής εξουσίας από το ΠΑΣΟΚ.

Ο Βενιζέλος με την παρέμβασή του αυτή ήθελε να εκθέσει τον Παυλόπουλο στον ελληνικό λαό, αποδεικνύοντας ότι η «νομική θεμελίωση» που αυτός επιχείρησε στην εισηγητική έκθεση του σχέδιου ΠΔ είναι της πλάκας και ότι έγινε με τη σκοπιμότητα να περιοριστεί στο ελάχιστο ο αριθμός των συμβασιούχων που θα κανονοποιηθεί και όχι από άγνοια. Αυτό αποδεικνύεται από το ότι ο Βενιζέλος είχε λάβει γνώση τόσο του ΠΔ όσο και της εισηγητικής του έκ-

θεσης, πριν στελει στο ΣΤΕ τη 12σελίδη θέση του. Ήθελε ακόμα να τον εκθέσει για την πληθώρα των εξαιρέσεων που συμπεριλαβε στο σχέδιο ΠΔ, αποδεικνύοντας ότι αυτές δεν υπαγούνται από νομοθετικούς ή άλλους περιορισμούς, αλλά από την πολιτική σκοπιμότητα της αθέτησης των προεκλογικών εξαγγελιών του Καραμανλή. Τέλος, ήθελε να στελει το μήνυμα, ότι το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης όχι μόνο δεν θετεί θέμα συνταγματικότητας, αλλά και ότι ζητάει την διεύρυνση του πεδίου των συμβασιούχων που πρέπει να συμπεριληφθούν.

Στα επτά από τα δώδεκα ερωτήματα που έθεσαν οι δικαστές του ΣΤΕ στον Π. Παυλόπουλο ο Ε. Βενιζέλος απαντά ολοκληρωμένα από κάθε άποψη. Τις απαντήσεις αυτές οι δικαστές τις είχαν υπόψη τους, πριν θέσουν τα ερωτήματα. Άρα, τα θέτουν σκόπιμα για να αναγκάσουν τον Παυλόπουλο να υιοθετήσει, είτε εν όλω είτε εν μέρει, τις θέσεις Βενιζέλου.

Τα τέσσερα πρώτα ερωτήματα του ΣΤΕ προς τον Παυλόπουλο μπορούν να συνοψιστούν στα εξής:

– Είναι συνταγματική η προβλεπόμενη από το σχέδιο ΠΔ αυτόματη μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου ή έργου σε αορίστου χρόνου;

– Υπάρχει συμφωνία ανάμεσα στις διατάξεις του Συντάγματος και σ' αυτές της Οδηγίας 70 του 1999;

– Στα δύο αυτά βασικά ζητήματα ο Βενιζέλος απαντά θετικά, πόλι διεζοδικά και εμπεριστατωμένα. Παραθέτουμε τα σχετικά αποσπάσματα, με την επιοίμανση ότι οι συμβασιούχοι πρέπει να απαιτήσουν την πληρή αποδοχή των θέσεων Βενιζέλου από τον Π. Παυλόπουλο και από το ΣΤΕ, αδιαφορώντας για τις δύοις αντιπολιτευτικές σκοπιμότητες του Πασδόκου πολιτικού.

«4. Το εδάφιο γ' της παρ. 8 του άρθρου 103 πρέπει όμως να αναγνωσθεί σε συνδυασμό με την μεταβατική διάταξη της παρ. 7 του άρθρου 118 σύμφωνα με την οποία νομοθετικές ρυθμίσεις που αφορούν την τακτοποίηση της υπηρεσιακής κατάστασης προσωπικού που υπάγεται στην παρ. 8 του άρθρου 103

εξαικονούμονα να ισχύουν μέχρι την ολοκλήρωση των σχετικών διαδικασιών.

Στο πεδίο εφαρμογής της μεταβατικής αυτής διάταξης περιλαμβάνονται νομοθετικές ρυθμίσεις γενικώς... αλλά και κανόνες του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ενωσης, είτε του πρωτογενούς είτε του παράγωγου... Συνεπώς στο πεδίο εφαρμογής της μεταβατικής αυτής διάταξης του Συντάγματος που υπάγονται και σχετικές οδηγίες που είχαν εκδοθεί πριν την θέση σε ισχύ του αναθεωρημένου ελληνικού Συντάγματος (17/4/2001). Τέτοια είναι η οδηγία 1999/70-EK.

5. Οπως επίσης προκύπτει ρητά από τις προπαρασκευαστικές εργασίες της αναθέωρησης του Συντάγματος που προσφέρουν την πρώτη ερμηνευτική προσέγγιση των κρίσιμων συνταγματικών διατάξεων, η μεταβατική διάταξη της παρ. 7 του άρθρου 118 παριλαμβάνει και τους μεταγενέστερους της αναθέωρησης του Συντάγματος νόμους με τους οποίους ο κοινός νομοθέτης προβαίνει σε αυθεντική ερμηνεία προγενέστερων της αναθέωρησης του Συντάγματος νομοθετικών ρυθμίσεων.

Τέτοιου περιεχομένου δήλωση του εισηγητή της πλεοψηφίας (σ.σ. εννοεί τον εαυτό του) διατυπώθηκε ρητά στα πρακτικά της Ολομέλειας της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής... και έγινε καθολικά δεκτή καθώς δεν διατυπώθηκε καμία σχετική αντίρρηση.

Ο Βενιζέλος συνεχίζει με σχολιασμό των απόψεων Παυλόπουλου για τη συνταγματικότητα του ΣΤΕ. Λόγω χώρου θα κλείσουμε με την απάντηση που δενίεται στο ερώτημα για την τρίμηνη αναδρομικότητα από την έναρξη ισχύος του ΠΔ: «Η χρονική συνεπώς περίοδος – πριν και μετά την ημέρα δημοσίευσης του υπό επεξεργασία διστάγματος – μέσα στην οποία πρέπει να πληρούνται οι προυπόθεσης μετατροπής μιας σύμβασης ή σχέσης σε σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου πρέπει να προσδιοριστεί με βάση τα παραπάνω κριτήρια έτσι ώστε η καθυστέρηση προσαρμογής της ελληνικής νομοθεσίας στην κρίση μηδήμανα μην αποβεί σε βάρος των εργαζομένων που υπόκεινται στο πεδίο εφαρμογής της».

Είναι, λοιπόν, καθαρή και θετική η απάντηση από την πλειοψηφία της Βενιζέλου στην πρώτη ερμηνεία της οδηγίας 1999/70-EK.

του ΣΤΕ να υιοθετήσουν στο ακέραιο της απαντήσεις του Βενιζέλου τόσο για τα δύο αυτά ζητήματα όσο και για τα άλλα ερωτήματα.

Πρέπει, όμως, να θέσουμε και ένα ερώτημα στον Βενιζέλο: Γιατί δεν έκανε το ίδιο και το 1999 και το 2001, μετά την αναθέωρηση του Συντάγματος; Γιατί δεν αποίτησε από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ να υιοθετήσουν τις επιπτημονικές της θέσεις; Τις θέσεις αυτές θα τις υιοθετήσει τώρα η πολιτική ηγεσία του ΠΑΣΟΚ ή θα περιοριστεί σε μια χαλαρή δημογαγική προβολή;

Είναι συνταγματική η διάταξη για τρίμηνη διακοπή ανάμεσα σε δύο διαδοχικές συμβάσεις εργασίας; Και ο Βενιζέλος απαντά:

«Το να θίθεται ως τυπικό κριτήριο (άρθρο 5 παρ.1 του σχέδιου ΠΔ) για την μετατροπή τέτοιων διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου σε συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου η μη μεσολάβηση χρονικού διαστήματος μεγαλύτερου των τριών μηνών με τους οποίους ο κοινός νομοθέτης προβαίνει σε αυθεντική ερμηνεία προγενέστερων της αναθέωρησης του Συντάγματος με οινοποίηση πριν την οδηγία 1999/70/EK».

Γιατί, όμως, σιώπησε από το λαλίστας πολιτικός και συνταγματολόγος, όταν η κυβέρνησή του στο 810 ΠΔ είχε βάλει ως προϋπόθεση τη διήμην διακοπή;

Οπως προαναφέραμε, ο Ε. Βενιζέλος απάντησε σ' ότι το δεδηλωμένο νομοθετικό σκοπό ης οδηγίας, (σ.σ. εννοεί την οδηγία 1999/70/EK). Γιατί, όμως, σιώπησε από το λαλίστας πολιτικός και συνταγματολόγος, όταν η κυβέρνησή του στο 810 ΠΔ είχε βάλει ως προϋπόθεση τη διήμην διακοπή;

Κωλοβές αλεπούδες

Τον μύθο με την κωλοβή αλεπού των γνωρίζετε. Κόπηκε η ουρά της στο δόκανο των κυνηγών και μετά από το τραγικό συμβάν θάλαθηκε να πείσει όλες τις άλλες αλεπούδες πως δεν είναι ωραίο να έχουν ουρές και γι' αυτό πρέπει να πις κόψουν μόνες τους. Ιδού παραδείγματα κωλοβών αλεπούδων της πολιτικής και δη της... αριστερής και ριζοσπαστικής.

«Δεν απέχουμε από τις εκλογές, ανάβοντας πράσινο φως στην ΕΕ» (Πριν, 13.6.04).

«Την ώρα που προσπαθούν να αποκοιμίσουν τους εργαζόμενους - και πρώτα απ' όλα τους αριστερούς - με τη "χαλαρή" ψήφο και το δέλεαρ της αποχής, τα αστικά επιτελεία έχουν θέσει συγκεκριμένους στόχους» (Γ. Ελαφρός, Πριν, ο.π.).

«Επομένως, απόλυτα κατανοούτο